Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Привітання

Велич і трагедія Карпатської України — провісника опору фашизму

▶ СТОР. 8

Культура

Олексій КРАВЧУК: «Лялька не може збрехати»

▶ СТОР. 14

Офіційно

Закон України «Про національну гвардію України»

▶ СТОР. 16—18

№ 48 (5798) СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Вітчизняна армія готова захищати нашу країну

Такий головний висновок після завершення вчорашніх комплексно-тактичних навчань Сухопутних військ за участі танкових підрозділів, авіації та артилерії зробив Голова Верховної Ради, в. о. Президента України Олександр Турчинов. «Враховуючи те, що Росія ввела свої війська на територію Автономної Республіки Крим та сконцентрувала свої підрозділи на північному, східному і південному кордоні нашої країни, Збройні Сили України переведені у повну бойову готовність», — заявив він. У зв'язку з цим 3 березня розпочалися навчання Збройних Сил України по всій території нашої держави, мета яких — перевірити їхню бойову готовність.

▶ СТОР. 3

Свободу слова не спинити

Кримських журналістів підтримують у прагненні донести об'єктивну та неупереджену інформацію про військову агресію

Комітет Верховної Ради з питань свободи слова та інформації заслухав інформацію Генеральної прокуратури та Міністерства внутрішніх справ стосовно розслідування справ про перешкоджання діяльності журналістів під час акцій протесту та Євромайданів.

Депутати, які виступали, та експерти констатували, що, незважаючи на зміну керівництва МВС та ГПУ, слідство практично не зрушило з місця. А тому Комітет з питань свободи слова прийняв пропозицію голови комітету Миколи Томенка провести відповідну зустріч з міністром внутрішніх справ, створити спільну спеціальну слідчу групу МВС та Генпрокуратури.

▶ СТОР. 3

«Живий ланцюг» — за єдність Батьківщини

Учора в Криму за ініціативи Меджлісу представники українських і кримськотатарських громадських організацій утворили «живий ланцюг» за єдність України та проти так званого референдуму, який має відбутися вже завтра. Головною ідеєю заходу було показати, що кримський народ виступає за територіальну єдність і цілісність України та не підтримує сепаратистських закликів.

Тисячі кримчан продемонстрували єдність, організувавши мирний протест уздовж головних автодоріг півострова. У руках громадяни тримали українську символіку та промовисті плакати зі словами, які не повинні залишити байдужими українців: «Ні війні!», «Ми за мир», «Ні референдуму». Крім того, заклики були направлені і до наших східних сусідів: «Не дайте нашим дітям побачити війну», «Матері російських військових! Заберіть із Криму своїх синів!».

Фото з твіттеру Євромайдану.

Продовження кримської теми на 4—6-й, 19-й стор.

ПОДІЇ

Багато що залежить від дій уряду

По тому, як розвивається ситуація в Криму, схоже, що Путін нервується і сумнівається. Але ще не відмовився від планів військової агресії. Тому зараз важливо консолідувати й сконцентрувати наші військові зусилля. Зокрема, терміново мобілізувати 40—50 тисяч колишніх військовослужбовців, тих, хто має армійський досвід і миротворчих операцій, пропонує директор Центру армії, конверсії і роззброєння Валентин Бадрак. Як першочергові заходи безпеки експерт вважає за необхідне відкликати українські миротворчі контингенти та одержати додаткові можливості із озброєння — вертольоти та іншу техніку. А також провести переговори з країнами НАТО на предмет військово-технічної допомоги, **що цілком реально. Про це він сказав в інтерв'ю «Голосу України».**

▶ СТОР. 19

У Радбезі ООН далі осудів справа не пішла

Є така приказка: говоріть, говоріть, ви мені не заважаєте. Вона стала особливо актуальною сьогодні, коли «сильні світу цього» не беруть до уваги ані правові, ані вже тим більше етичні компоненти угод. Зважають тільки на силу й товщину гаманця. Така довга передмова — коментар до вже шостого за неповні два тижні засідання Ради Безпеки ООН щодо України. За ідеєю, саме цей орган Об'єднаних Націй мусить швидко й ефективно реагувати на надзвичайні ситуації на планеті, але вже вкотре його засідання стає гарним прикладом безрезультатної полеміки та риторики.

▶ СТОР. 9

Фермери бояться залишитися без води

Втрати для сільського господарства Криму можуть бути колосальні

Напружена ситуація може завдати серйозних збитків плодоовочевому бізнесу півострова. Садівники й городники регіону майже повністю залежать від води, питання з постачанням якої з інших регіонів України не вирішено і поки що навіть не вирішується, **повідомляє «АПК-Інформ: овочі і фрукти».**

▶ СТОР. 10

КОРОТКО

■ Приєднання Криму до РФ загрожує винокоробам півострова зупинкою роботи щонайменше на півроку — через простій, спричинений потребою приведення виробничої діяльності у відповідність із російським законодавством, **повідомляє асоціація «Виноградарі і винороби України».**

■ VIII Міжнародний вокально-хоровий фестиваль-конкурс «Хай пісня скликає друзів», що відбувся у Луганську, зібрав понад 130 солістів, 40 вокальних і хорових колективів з різних країн, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

■ Круїзні компанії стурбовані ситуацією в Україні. Вони скасували входження до кримських портів Ялта й Севастополь, а також до російського Сочі. Тепер розглядається доцільність входження в Чорне море загалом, **передає наш одеський власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Сергій АКСЬОНОВ: кримські призовники служитимуть по всій РФ — у Чечні й Дагестані *(Інтерфакс–Україна)*

Прапор, під яким складали присягу на вірність народу

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 березня

Заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський відкрив ранкове засідання та одразу передав слово голові фракції ВО «Свобода» Олегу Тягнибоку.

Ситуація, яка має місце в Україні, зокрема, події в Донецькій області, вимагають негайної реакції української влади, заявив він. «Наші донецькі активісти, свободівці надали інформацію про адреси перебування бойовиків, які були завезені зі сторони Російської Федерації. Тих бойовиків, які вчора напали на мирний мітинг українців, донецьких патріотів. На жаль, правоохоронні органи бездіяли. Правоохоронці, які, очевидно, думають, що служать старій системі, відкрили коридор і пустили тих бандюків, які були озброєні заточеними арматурою, фінками та іншою тюремною зброєю, і які різали людей», — повідомив О. Тягнибок і додав із сумом, що пролилася кров.

Він наголосив: треба негайно зупинити ту вакханалію, яка шириться у нас в Україні. «Треба негайно закривати кордони, треба негайно проводити люстрацію і викидати всю ту московську агентуру, якою впродовж останніх років напаковувалися правоохоронні органи, СБУ, керівництво місцевих органів влади. Якщо ми зараз не відреагуємо, це буде не просто велика біда. Це буде велика трагедія української нації, українського суспільства, народу», — наголосив парламентарій.

На пропозицію О. Тягнибока сесія хвилиною мовчання вшанувала пам'ять загиблих донеччан, які, як зауважив депутат, хотіли миру, але загинули.

А народний обранець Володимир Дудка (група «Суверенна європейська Україна») звернувся до Прем'єр-міністра України А. Яценюка з депутатським запитом із проханням не допустити скорочення фінансування заходів, спрямованих на профілактику та лікування рідкісних (орфанних) захворювань. Парламентарій акцентував увагу на тому, що навіть короткострокове порушення режиму лікування призводить до незворотних наслідків, а саме збільшення кількості дітей-інвалідів в Україні та смертності хворих на рідкісні захворювання.

Потім були оголошені депутатські запити.

Олесь Доній (група «Суверенна європейська Україна») взагалі обурився змістом порядку денного. «У Донецьку вбили людей, у неділю псевдореферендум у Криму, а в порядку денному немає жодного питання по Криму та Сходу. Де питання про розпуск Верховної Ради Криму, де питання про закриття кордонів», — наголосив він. Депутат, як варіант виходу з ситуації, запропонував оголосити перерву, керівникам фракцій подумати, які питання щодо Криму та Сходу можна винести на розгляд. Тим часом, зауважив він, керівники фракцій нехай забезпечують кворум. «Я не розумію, чому Верховна Рада не розглядає актуальні питання. Перейменування, перевибори — це що, найактуальніші питання? Я не розумію такої бездіяльності», — констатував він.

Водночас Сергій Каплін («УДАР») заявив, що внесе до парламенту проект закону, яким буде передбачено, якщо депутат протягом тижня не з'являється на пленарні засідання без поважної причини, то його мандат буде анульовано.

Народні обранці розглянули проект закону про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства щодо компетенції Верховного Суду України, перед тим включивши його до порядку денного.

Як зауважив Сергій Соболєв, у нашому судочинстві існує ціла низка норм, яка фактично виключає можливість оскарження рішень, коли першою інстанцією є Вищий адміністративний суд. Відтак, у законопроекті пропонується: «Якщо питання розглядається у ВАС по першій інстанції, то повинно бути право на оскарження такого рішення у Верховному Суді. Це ключова норма законопроекту», — сказав депутат. Цей проект сесія ухвалили за основу та в цілому 252 голосами.

Підтримала сесія, щоправда, лише з другої спроби й проект постанови про відзначення 75-річчя Карпатської України. Народні депутати щоразу закликали колег до конструктиву. Зокрема, С. Каплін запропонував зробити суботу та неділю робочими днями. «Маємо із зали Верховної Ради стежити за процесами, які відбуваються у Криму. Люди мають знати: парламент контролює військову, політичну та економічну ситуацію в країні. Ми разом з ними. І боротимемося за цілісність нашої незалежної, єдиної країни», — наголосив він.

Після цього виступу лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко вніс до сесійної зали прапор Військово-Морських сил України *(на знімку)*. «Це саме той прапор, під яким у 1992 році складали присягу на вірність народу України. Я вдячний всім тим офіцерам та солдатам, які сьогодні, незважаючи на тиск і погрози, залишаються вірними присязі», — сказав депутат. Окремо він подякував членам сімей військових, які їх підтримують. «Цей прапор — знак моральної підтримки Верховної Ради, всіх українських офіцерів, які залишаються вірними своїй присязі. Ми з вами вдячні кожному з солдатів, хто залишається вірним народу України», — наголосив він. Депутати вітали встановлення прапора оплесками та стоячи.

Після того було оголошено перерву. Головуючий — заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський — запросив голів депутатських фракцій та груп на нараду.

Вже після перерви головуючий повідомив, що нарада голів депутатських фракцій та груп вирішила продовжити роботу у форматі «Різне». Водночас Р. Кошулинський зауважив, що з огляду на складну ситуацію в країні робота у пленарному режимі буде продовжена у суботу о 12-й годині.

Під час ранкового засідання депутати привітали з днем народження Сергія Фаєрмака, Юрія Шаповалова та Вілена Шатворяна. Крім того, головуючий повідомив про входження народного депутата Олександра Стояна до депутатської групи «Економічний розвиток». А також про створення у парламенті міжфракційного об'єднання «Платформа реформ». Співголовами якого стали: Юрій Дерев'янко, Павло Різаненко, Юрій Благодир, Юрій Сиротюк та Андрій Шевченко.

Олена ГОРБУНОВА.

Онлайн-новини з Верховної Ради читайте на нашому інформаційному порталі golosukraine. com

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Обрано чотирьох суддів Конституційного Суду

Вечірнє засідання 13 березня

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов поінформував, що на нараді голів депутатських фракцій та на засіданні профільного комітету вирішено провести повторне голосування щодо обрання суддів Конституційного Суду України. При цьому Регламент не забороняє вносити ті самі кандидатури, наголосив О. Турчинов.

«Саме на Верховній Раді лежить вся відповідальність за події, які відбуваються, у тому числі й щодо агресії та провокацій на території АР Крим», — сказав Турчинов. Він зауважив, що Конституційний Суд, зранку зібравшись, очікує на рішення парламенту, щоб визначитися щодо рішень самопроголошеної кримської влади, зокрема, і щодо референдуму. При цьому О. Турчинов заявив, що парламент не розійдеться, доки не буде вирішено питання про обрання суддів КС. Глава парламенту закликав депутатів дуже відповідально поставитися до цього питання.

Комітет із питань верховенства права та правосуддя, повідомив заступник голови комітету Роман Романюк, прийняв рішення рекомендувати обрати суддями Конституційного Суду тих самих п'ятьох кандидатів — Ігоря Сліденка, Миколу Мельника, Сергія Саса, Станіслава Шевчука, Володимира Стретовича. Комітет дійшов висновку, що всі кандидати відповідають вимогам статті 148 Конституції України та статті 16 Закону «Про Конституційний Суд України» і можуть бути призначені суддями Конституційного Суду України. Голова лічильної комісії Геннадій Зубко запросив членів лічильної комісії зібратися на засідання.

Лічильна комісія затвердила форму бюлетеня для таємного голосування — у бюлетені було зазначено п'ять прізвищ кандидатів. Графу «проти всіх» із бюлетеня вилучили. Парламент 233 голосами затвердив форму бюлетеня для голосування. Депутати також проголосували за продовження роботи пленарного засідання до обрання суддів КС (239 «за»).

Таємне голосування тривало з 16.45 до 17.45. Підсумки оголосили після 18-ї години.

Голова лічильної комісії Геннадій Зубко повідомив про підсумки таємного голосування за призначення суддів Конституційного Суду. Лічильна комісія встановила: кількість народних депутатів, повноваження яких визнано, — 447, одержали бюлетені для голосування — 268 депутатів, взяли участь у голосуванні — 268 депутатів. Недійсними визнано 0 бюлетенів, не підтримали жодного кандидата — 3.

У результаті таємного голосування Микола Мельник набрав 245 голосів, 3 — проти, Сергій Сас — 257 «за», 3 — проти, Ігор Сліденко — 239 «за», 3 — проти, Володимир Стретович — 203 «за», 3 — проти, Станіслав Шевчук — 244 «за», 3 — проти. Отже, було обрано чотирьох суддів КС із п'яти.

Відповідно до вимог Конституції та законів про Конституційний Суд і Регламент Верховної Ради лічильна комісія вирішила вважати призначеними на посади суддів Конституційного Суду Миколу Мельника, Сергія Саса, Ігоря Сліденка та Станіслава Шевчука. Олександр Турчинов оголосив про призначення цих суддів на посади. Новопризначені судді КС склали присягу перед Верховною Радою. Народні депутати привітали нових суддів Конституційного Суду з обранням на відповідальні посади. Одразу після призначення судді вирушили на засідання Конституційного Суду.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Народні депутати разом з громадськістю визначать першочергові реформи

Парламентарії разом із громадськими активістами працюватимуть над реалізацією ініціативи «Реанімаційний пакет реформ». Для ефективної співпраці було утворено міжфракційне об'єднання «Платформа реформ». Про це під час брифінгу заявив його співголова, народний депутат Юрій Дерев'янко (позафракційний).

Також співголовами «Платформи реформ» стали Павло Різаненко (фракція «УДАР»), Андрій Шевченко (фракція ВО «Батьківщина»), Юрій Сиротюк (фракція ВО «Свобода»), Юрій Благодир (група «Суверенна європейська Україна»). Всього до складу об'єднання ввійшли 24 парламентарії.

Це об'єднання відкрите і до нього можуть долучитися всі бажаючі. Над розробкою законопроектів працюють 120 експертів та громадських діячів. Вже створено 14 робочих груп з ключових напрямів державної політики. Найголовніші з них — це реформи правоохоронної та судової систем, прокуратури, децентралізація влади місцевого самоврядування, виборчого законодавства та адміністративна реформа.

За словами Андрія Шевченка *(на знімку)*, першочергове завдання — збереження територіальної цілісності України, розв'язання ситуації в Криму, розслідування вбивств у Донецьку. Отже, один із способів зробити так, щоб ці проблеми не повторилися в майбутньому — це провести системні реформи.

Міжфракційне об'єднання, підкреслив народний обранець, має стати інкубатором ідей, які народжуються в громадськості, сесійній залі, уряді, але з різних причин довго проходять шлях до ухвалення законів. З утворенням «Платформи реформ», сподівається він, цей шлях стане коротшим.

«Парламент нині відстає від країни. Мені здається, що держава заслуговує на Верховну Раду, котра зможе працювати якісніше. Ми віримо, що наше міжфракційне об'єднання цей розрив допоможе скоротити», — сказав А. Шевченко.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вітчизняна армія готова захищати нашу країну

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Сьогодні на Гончарівському полігоні відпрацьовувалася взаємодія підрозділів різних родів військ для проведення активної оборони та переходу в наступ», — повідомив в. о. Президента. До того ж він зазначив, що «це була не показуха, а реальні навчання, під час яких одночасно взаємодію між собою відпрацьовували танкові та аеромобільні війська, артилерія та інші бойові підрозділи».

«Незважаючи на те, що впродовж останніх чотирьох років пробували системно знищити нашу армію, вона існує, вона працює, і готова боронити та захищати територію України», — наголосив він. А зі спілкування із солдатами та офіцерами О. Турчинов зробив висновок про високий бойовий дух армії. «Вони відчувають свою відповідальність перед українським народом, і це відчуття зміцнює наші Збройні Сили», — переконаний він.

Окрему подяку в. о. Президента висловив на адресу солдатів, сержантів та офіцерів, які гідно несуть військову службу на території Автономної Республіки Крим. Такий само настрій мають і громадяни-патріоти України. «Це настрій захищати Україну, — настрій не допустити ворога на територію нашої держави», — підкреслив О. Турчинов. Тож і не дивно, що сьогодні вже десятки тисяч громадян добровільно зголосилися прийти до військкоматів, щоб записатися до Збройних Сил України. А ті, хто не може служити в армії, намагаються допомагати нашим Збройним Силам усім, чим тільки можуть. Саме це є підтвердженням, що наша країна гідно пройде через нинішні складні випробування та вийде із них ще сильнішою.

О. Турчинов також повідомив, що найближчим часом буде відкрито спеціальні позабюджетні рахунки, і громадяни зможуть фінансово допомогти Збройним Силам та новостворюваній Національній гвардії. Крім того, досягнуто домовленості із мобільними операторами, які нададуть громадянам можливість перераховувати кошти через смс. «Усі, хто має бажання підтримати Збройні Сили України та новостворювану Національну гвардію, матимуть змогу це зробити», — сказав О. Турчинов. Бо хоч Кабінет Міністрів мобілізовує всі наявні ресурси для забезпечення нашої армії, проте нам ще є над чим працювати, щоб вона могла дати гідну відсіч будь-якому агресорові.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Відбувається спроба відновлення силовим шляхом совєтської імперії

У п'ятницю відбулася зустріч Голови Верховної Ради України, виконувача обов'язків Президента України Олександра Турчинова з делегацією Конгресу США на чолі з Сенатором Джоном МакКейном **(на знімку).**

Під час зустрічі сторони обговорили поточну ситуацію в Україні та військову агресію Російської Федерації на півострові Крим.

За словами О. Турчинова, те, що відбувається в Криму — фактична спроба відновлення силовим шляхом совєтської імперії.

«Сьогодні протистояння перейшло фактично на новий рівень: або переможе нова молода демократія, або тоталітарна завіса впаде на Україну», — сказав він, наголосивши, що влада сподівається на реальну допомогу від своїх стратегічних партнерів та країн-підписантів Будапештського меморандуму.

Сторони погодились з необхідністю пошуку мирного врегулювання конфлікту в Криму.

Водночас, наголосив О. Турчинов, «на превеликий жаль, Росія не дала жодного сигналу щодо можливості мирного вирішення конфлікту».

«Не маючи жодного мотиву, російська влада не припиняє розгортання агресії в Криму та не прибирає свої війська зі східного кордону України», — сказав керівник парламенту.

Своєю чергою американська сторона запевнила, що США готові надати всебічну допомогу Україні у розв'язанні конфлікту на півострові Крим.

«Ми зробимо все, що в наших силах, щоб вам допомогти», — наголосив Дж. МакКейн.

Сторони погодились, що нинішня ситуація, що склалась в Криму — це перевірка того, чи працює в ХХІ столітті система колективної безпеки, чи всі суперечливі питання, які й надалі виникатимуть в світі, вирішуватимуться лише шляхом сили.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Свободу слова не спинити

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Обговорюючи ситуацію стосовно діяльності журналістів під час акцій протесту, профільний Комітет Верховної Ради також звернув увагу на ситуацію в Криму, де здійснюється масове перешкоджання діяльності працівників ЗМІ. З огляду на це комітет ухвалив звернення до кримських журналістів, де висловив їм підтримку в прагненні донести об'єктивну та неупереджену інформацію стосовно військової агресії Росії на території Криму, а також звернувся до правоохоронних органів України зі закликом зробити все, щоб покарати винних військовослужбовців Російської Федерації чи так званої «народної самооборони Криму», що перешкоджають діяльності журналістів та не дають можливості їм здійснювати свої професійні обов'язки.

Підбиваючи підсумки, Микола Томенко **(на знімку)** сказав: у справі свободи слова та доступу до об'єктивної інформації робиться все, щоб на території Криму, яку намагається окупувати Росія, взагалі заборонити професію журналіста.

Крім того, парламентський комітет, як повідомляє його прес-служба, підтримав пропозицію Кабінету Міністрів про звільнення Олександра Курдіновича з посади голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України за власним бажанням.

Він також поінформував, що Комітет рекомендував Верховній Раді ухвалити постанову про аналіз ситуації, що склалася на ринку цифрового мовлення.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Вітання з нагоди Всесвітнього дня прав споживача

Шановні співвітчизники!

Щиро вітаю вас із Всесвітнім днем прав споживача.

Діяльність будь-якої держави спрямована на досягнення високої якості життя кожного громадянина. Констатувати факт розбудови незалежної та заможної України доречно лише за умови дотримання прав її громадян, у тому числі й шляхом всебічного забезпечення їхніх потреб та інтересів як споживачів.

Чимало громадян України потребують нині особливої уваги і надійного захисту. Саме тому заслуговують на повагу та шану працівники різних державних органів, громадських об'єднань, усі небайдужі, які присвятили себе справі захисту прав вітчизняного споживача.

Вільний доступ до якісних та безпечних продуктів, чистої питної води, комфортного житла — це неповний перелік пріоритетів у сфері захисту прав споживачів, яким держава сьогодні приділяє велику увагу. І наше першочергове завдання — наблизити час, щоб ці слова були не гаслом, а реальністю.

Бажаю усім громадянам України щастя і здоров'я, миру та злагоди, благополуччя і достатку в сім'ях, плідної праці в ім'я процвітання нашої України!

Олександр ТУРЧИНОВ.

Витяг із постанови Центральної виборчої комісії

від 13 березня 2014 року № 42

1. Визнати обраним народним депутатом України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Меріков Вадим Іванович, 1976 року народження, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Феміда-Південь», проживає в селі Мішково-Погорілове Жовтневого району Миколаївської області, безпартійний, включений до виборчого списку політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» під № 66.

На Львівщині попрощалися з героїнею Майдану

У четвер у селі Ріпнів Буського району відбулися похорони активістки Євромайдану Ольги Бурої, яка померла 10 березня у лікарні після тяжкої травми.

28-річна жінка проживала з матір'ю в селі Журатин. Брала участь в акціях протесту в Києві з 24 листопада, під час яких була травмована.

Ольга Бура стала сто четвертою героїнею Небесної Сотні.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

Фракція Компартії України у Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть на 66-му році життя народного депутата України другого-третього скликань

ЄСЬКОВА ВАЛЕНТИНА АНДРІЙОВИЧА

та висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного. Відійшла у вічність чудова, високопорядна людина з красивою душею та багатим життєвим досвідом, справжній громадянин, який усього себе віддав служінню Вітчизні.

Світла пам'ять про Валентина Андрійовича Єськова назавжди збережеться в наших серцях.

ДЕНЬ

Сьогодні в Москві та інших містах Росії пройде «Марш миру проти путінської війни в Україні». «Українці нам не вороги, ми любимо цю країну і прагнемо дружити, а не воювати!», — запевняють російські активісти. Миролюбні росіяни протестують не тільки проти військового втручання в справи нашої суверенної держави, а й проти внутрішньої політики Росії — судової і поліцейської сваволі та порушення прав людини

ОФІЦІЙНО

Перейти межу зараз рівноцінно злочину перед нашими народами

Усупереч досягнутим домовленостям між командуванням ВМС України і командуванням ЧФ РФ, не припинені провокаційні дії стосовно дислокованих у Криму військових формувань України. Нарощуються психологічний шантаж, погрози, спонукання до незаконних дій.

10 березня спеціальними підрозділами збройних сил Росії штурмом було захоплено українську військову частину в місті Бахчисарай. Нападниками допущено застосування автоматичної зброї в бік беззбройного особового складу частини.

12 березня під загрозою застосування зброї українські військовослужбовці примушувалися до прийняття присяги народу Криму і переходу в неіснуючі збройні сили Криму.

За потурання командування і військових підрозділів Росії здійснюється пограбування майна частини представниками незаконних збройних формувань.

Подібні провокаційні дії мають місце і по відношенню до багатьох інших військових формувань України в Криму, у тому числі тих, які охороняються штатними охоронними підрозділами зі зброєю.

Розвиток подій за таким сценарієм вважаю неприйнятним.

Відповідально заявляю: ВМС України, як і раніше, неухильно дотримуються досягнутих домовленостей.

Командування українського флоту контролює обстановку в частинах і підрозділах.

Я і мої підлеглі усіма можливими способами намагаються не допустити переростання провокацій у збройне протистояння. Найвищими цінностями для нас є життя і здоров'я людей — цивільних і військових, України і Росії, а також мир і спокій на кримській землі.

Наполегливо закликаю російських колег, керівників органів влади, правоохоронні структури і населення проявити витримку, мудрість і здоровий глузд, утриматися від дій, які можуть призвести до непоправних жертв.

Досі нам разом вдавалося утримувати ситуацію під контролем. Перейти межу зараз, допустити кровопролиття — рівноцінно злочину перед нашими народами.

Упевнений, що шлях діалогу і переговорів на різних рівнях, рішуча відмова від провокаційних дій є єдино вірним у ситуації, що склалася.

Командувач ВМС ЗС України, контр-адмірал С. А. ГАЙДУК.

Рішення Верховної Ради АР Крим оскаржуються в адмінсуді

Генеральною прокуратурою України заявлено вимоги до Окружного адміністративного суду м. Києва щодо скасування постанов Верховної Ради АР Крим про підпорядкування керівництву автономії районних державних адміністрацій, створення окремої системи судів, міністерств та республіканських органів влади Криму.

Крім того, Генпрокуратура вимагає скасувати незаконні постанови про незалежність Криму і міста Севастополя та рішення щодо діяльності телерадіокомпанії «Крим» і радіотелевізійного центру.

13 березня поточного року судом задоволено вимоги прокуратури та дію згаданих рішень Верховної Ради АР Крим зупинено. У зв'язку з цим їх виконання є незаконними діями.

... те саме з рішеннями Севастопольської міськради

Генеральною прокуратурою України оскаржено до Окружного адміністративного суду м. Києва незаконні рішення Севастопольської міської ради про незалежність Автономної Республіки Крим і міста Севастополя та про проведення загальнокримського референдуму.

За ініціативою прокурора вчора суд зупинив дію згаданих рішень.

Зважаючи на це, будь-які дії, спрямовані на їх виконання, є незаконними та вважаються такими, що вчинені без відповідних правових підстав.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

Смерть і сльози за єдність країни

Масовою бійкою завершилися акції протесту в Донецьку увечері в четвер. За даними на ранок п'ятниці, загинула одна особа та ще 28 звернулися по медичну допомогу. Загиблий 22-річний Дмитро Чернявський був прес-секретарем обласної організації партії «Свобода». Він отримав ножове поранення і помер у кареті «швидкої допомоги». Четверо потерпілих залишилися на стаціонарному лікуванні: один із травмою ока — в обласній травматологічній лікарні, троє — в нейрохірургічному відділенні обласного територіального медичного об'єднання.

На площі імені Леніна зібралися одразу два мітинги: один — під російськими прапорами, інший — за єдність України. Учасників першої акції було більше, між політичними опонентами стояв кордон правоохоронців. За десять метрів від кордону активісти розгорнули довге полотнище в кольорах українського прапора. В мітингувальників за соборну Україну, серед яких були жінки й діти, з протилежного табору жбурляли петарди, димові шашки, яйця, пакети з кефіром, пластикові пляшки з рідиною, кульки з фарбою. На площі суцільно гриміло і стояв ядучий дим. Проросійські активісти скандували: «Донбас, Крим, Росія!». Із іншого боку площі зі сцени лунало: «Донецьк — це Україна!» та «Ні — війні!».

Опоненти стояли один проти одного понад годину і, здавалося, вичерпали сили. Та розв'язка настала, коли проукраїнський мітинг завершився, і активісти почали розходитися. Із міркувань безпеки міліція посадила учасників із національними прапорами до двох автобусів, щоб вивезти за межі площі. Але проросійські мітингувальники заблокували виїзд транспорту, почали розгойдувати автобуси, бити шибки, проколювати шини і кидати до середини петарди й димові шашки. Тих активістів, які намагалися втекти, доганяли в сусідніх дворах і жорстоко били. Із площі постійно виїжджали карети «швидкої», було видно, як ведуть потерпілих із розбитими головами та заюшеними кров'ю обличчями.

Після того, як натовп трохи розійшовся, кореспондент «Голосу України» побачила на місці бійки шматки труб, арматури, дерев'яні палиці, порожні газові балончики та інші знаряддя «мирних мітингувальників». На асфальті валявся розірваний одяг, взуття, було видно плями крові. Фельдшер «швидкої допомоги» Тетяна Синявська сказала, що за п'ятдесят років своєї роботи не бачила подібного: «В основному — травми голови, обличчя. Деякі відмовляються їхати до лікарні. Хочуть іще взяти участь...»

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На знімку: активісти з українськими прапорами стояли під «обстрілом» із яєць і димових шашок.

Фото автора.

Винні у пролитті крові мають бути покарані

Усі особи, причетні до загибелі і поранення людей у Донецьку, мають бути негайно затримані та покарані відповідно до чинного законодавства.

Таке термінове доручення Міністерству внутрішніх справ дав в. о. Президента України Олександр Турчинов.

«У Донецьку сталися жахливі події, внаслідок яких матері знову ховатимуть своїх дітей, а лікарні заповнені пораненими. Це велика трагедія. Від імені української влади я висловлюю глибоке співчуття сім'ям постраждалих», — йдеться в заяві в. о. Президента.

«Кадри жахливого побоїща вже облетіли весь світ. Найцинічнішим є те, що пролилася кров громадян України, які у себе вдома, в рідному місті вийшли на мітинг з підтримкою цілісності нашої країни. Ось справжнє обличчя засланих козачків-сепаратистів, які спричинили бійку. Їм та їхнім господарям у Кремлі не важливі життя людей, яких вони нібито зібралися захищати. Це має усвідомити кожен українець», — підкреслив О. Турчинов.

«Тому я звертаю увагу керівництва Міністерства внутрішніх справ та Донецької області на те, що такі трагедії не мають повторитися. Я даю термінове доручення негайно розібратися в ситуації, затримати усіх причетних до пролиття крові та в установленний законом спосіб покарати їх за вчинені злочини», — заявив в. о. Президента.

Прес-служба Верховної Ради України.

ІЗ ПЕРШОДЖЕРЕЛА

Прокуратура контролює розслідування масових заворушень у місті Донецьку

Під процесуальним керівництвом прокуратури Донецької області триває досудове розслідування за ч. 2 ст. 294 Кримінального кодексу України (масові заворушення).

Встановлено, що під час мітингів на площі імені Леніна в Донецьку між учасниками виник конфлікт, який переріс у масові заворушення. У результаті цих подій журналіст — чоловік 1992 року народження, отримав ножові поранення грудної клітки, від яких помер у кареті швидкої допомоги.

Травми різного ступеню важкості також отримали 29 осіб, чотирьох із них госпіталізовано. Серед постраждалих — громадські активісти та журналісти.

Для розслідування вказаного факту масових заворушень створено групу процесуальних керівників та визначено першочерговий план слідчих дій. На даний час слідчими допитуються усі свідки подій, вивчаються відеоматеріали. Органи міліції вживають вичерпних заходів для встановлення та затримання осіб, які грубо порушували громадський порядок у місті та спровокували масові зіткнення.

Наразі у порядку статті 208 КПК України вже затримано 4 особи з найактивніших учасників мітингів. Діям усіх порушників буде надано принципову правову оцінку.

Прокуратурою Донецької області також проводиться перевірка дій або бездіяльності працівників правоохоронних органів, які мали забезпечувати громадський порядок під час проведення мирних акцій. Після проведення всебічного та повного аналізу дій співробітників міліції будуть прийняті відповідні процесуальні рішення.

Хід розслідування масових заворушень перебуває на особистому контролі прокурора Донецької області Миколи Франтовського.

Прес-служба прокуратури Донецької області (розміщено на офіційному сайті ГПУ).

Фельдшер «швидкої допомоги» сказала, що за п'ятдесят років своєї роботи подібного не бачила

Молитвою підтримали моряків

Священики Волинської єпархії Української православної церкви відвідали дислоковану в Севастополі військову частину А0793 та кораблі Військово-Морських Сил України, що там базуються.

Голова інформаційно-просвітницького центру Волинської єпархії протоієрей Валентин Марчук у місті моряків не вперше — у 2004 році освячував корвет «Луцьк». Цього разу він і протоієрей Олександр Мазурак відслужили на кораблі молебень, окропили екіпаж і приміщення святою водою. На запрошення моряків священнослужителі побували ще на двох кораблях ВМФ України — «Хмельницький» та «Донбас», де також провели молебень і поспілкувалися з особовим складом. Для командирів військових кораблів «Тернопіль», «Славутич», «Придніпров'я», «Прилуки» священики передали святині з Єрусалима — святу воду, свічки, хрестики. Під час богослужіння над кораблями літали військові вертольоти.

«Рішення вирушити до Севастополя — підтримати військових — прийняли миттєво, — розповідає Валентин Марчук. — Сьогодні, дивлячись на молоді стривожені обличчя моряків, ми молилися, щоб милосердний Бог і надалі оберігав їх від усякого зла».

— На корвет ми прибули як миротворці та друзі, — зауважив протоієрей Олександр Мазурак. — Двічі на рік зустрічаємося з його командою, молимося і спілкуємося з моряками. Сьогодні відбулася особлива зустріч та щира молитва, сповнена віри та надії на мирне врегулювання складної ситуації в Криму.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Отець Валентин** (ліворуч) **і отець Олександр серед екіпажу корвета «Луцьк».

Фото Валентина МАРЧУКА.

Важковаговики обіцяють «золоті гори», а вкладники «атакують» банки

У Криму ніколи ще не бачили такого представництва іменитих російських спортсменів, як в останні дні. Причому всі вони — світові зірки. Йдеться про Анатолія Карпова, В'ячеслава Фетисова, Марата Сафіна, а також про таких у буквальному значенні важковаговиках, як Олександр Карелін та Микола Валуєв. Усі вони тією чи іншою мірою несуть у маси державну політику Росії, проводячи зустрічі з громадськістю, спортсменами, виступаючи на прес-конференціях, обіцяючи всілякі блага.

Складно спрогнозувати ситуацію після 16 березня (саме на цю дату влада Криму призначила референдум про статус півострова), але пересічні громадяни вже відчувають не просто тривогу. Приміром, 13 березня у Сімферополі всі основні банки були буквально в облозі: біля банкоматів «Приватбанку» й «Ощадбанку» вишикувалися величезні черги.

Кримчани просто стривожені політичними подіями, що тут відбуваються.

«Сьогодні повідомили, що в банках дозволяють знімати не більш я 300 гривень на день, хоча ще вчора казали, що можна 1,5 тисячі. А що буде післязавтра?» — обурюються люди в чергах.

Кримська влада запевняє, що це, мовляв, провокація напередодні референдуму й уводити обмеження на видачу наявних коштів комерційними банками має право лише НБУ як регулятор банківського сектору. Також вона зазначає, що дефіциту наявних коштів в автономії нині немає. Та люди цьому не вірять, а черги до банків та банкоматів збільшуються.

Михайло РУДЕНКО.

Сімферополь.

На знімку: ситуація біля відділень «Ощадбанку» і «Приватбанку» у Сімферополі.

Фото автора.

Фальшивки в Луганську

Цими днями мешканцям Луганська на вулицях роздають листівки із закликом 16 березня прийти на референдум, що відбуватиметься біля пам'ятника Тарасу Шевченку, і «визнати Володимира Путіна гарантом конституційних прав жителів Луганської області». Багато луганців сприймають цю фальшивку цілком серйозно. Коментуючи даний факт, голова обласної ради Валерій Голенко повідомив, що представники деяких громадських організацій міста вимагають провести позачергову сесію і на ній ухвалити рішення щодо проведення такого референдуму.

Однак Валерій Голенко нагадав, що депутати Луганщини не можуть цього зробити, оскільки в Україні немає закону про місцевий референдум. Він підкреслив, що облрада зобов'язана діяти винятково у правовому полі, щоб депутатський корпус мав можливість працювати, захищати права виборців та інтереси території.

А щодо питань федералізації, то облрада, за словами її голови, підтримує ініціативу луганців про збір підписів для проведення всеукраїнського референдуму з питання федеративного устрою України. «Конституція визначає, що референдум може бути оголошений саме з народної ініціативи. Це просто необхідно, щоб зберегти цілісність нашої країни, — переконаний Валерій Голенко. — Визнання за регіонами права на самостійність у прийнятті принципових для них рішень, а також децентралізація влади і бюджетних ресурсів — ось ті заходи, які врятують Україну. Їх необхідно ухвалювати негайно».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Людей у масках сприйматимуть як злочинців

До приміщення Кам'янець-Подільського міського управління освіти без попередження прийшли чоловіки в масках, які вимагали блокування роботи освітян через незадоволення діями окремих посадовців.

У зв'язку з цим до міського голови Михайла Сімашкевича звернулися педагоги дошкільних та середніх навчальних закладів міста, заявивши, що переживають за дітей, бо несуть усю відповідальність за них під час навчального процесу, адже охорони у школах немає. Міський голова звернувся до протестувальників: «Якщо є факти порушення роботи посадовців, потрібно повідомляти про них, а не зводити особисті рахунки, мститися за образи, з'ясовувати міжособистісні стосунки. А тим більше — ховатись за масками. Адже такими методами користуються переважно злочинці».

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...екіпаж «Тернопіля» отримав допомогу

Майже сто тисяч гривень відправили мешканці Тернополя екіпажу однойменного корвета. Раніше моряки вже отримали 50 тисяч гривень, іграшки, виготовлені дітьми, інші речі, а також листівки зі словами підтримки. І ось на адресу Тернопільської міської ради надійшов лист від екіпажу, в якому моряки дякують усім, хто їх підтримав. Особливо — міській раді Тернополя, Тернопільській облдержадміністрації, Тернопільському медичному університету імені Івана Горбачевського, Всеукраїнській спілці офіцерів-підводників, Хмельницькій АЕС, підприємцям Тернопільщини. «Без вашої підтримки у цей важкий для держави час було б неможливим вистояти під моральним впливом озброєних формувань, але ми змогли і зможемо далі гідно відстоювати свій корабель і його прапор, доки не настане мир і спокій», — йдеться у листі.

Між тим, в обласному центрі поповнюється список сімей, які готові прийняти на тимчасове проживання кримчан. 20 місць пообіцяв виділити готель «Братіслава». Перша родина у складі сімох осіб: батька, матері, чотирьох діток і 86-річного дідуся з одного із сіл Сімферопольського району вже прибула до Тернополя.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...польська спільнота — з народом

Польська діаспора в Україні засудила дії керівництва Криму та закликала нацменшини стати на захист нашої держави.

«Перед нашою державою стоїть загроза її суверенного існування. Сьогодні, як ніколи, потрібне наше єднання та взаємодопомога», — йдеться в оприлюдненій заяві обласного польського національно-культурного товариства «Полонія».

«На Кіровоградщині, як і скрізь в Україні, проживають багато національностей, і між ними немає політичного, мовного чи національного протистояння. Але, на жаль, є цинічні спекуляції навколо цих питань, які й стали приводом до протиправних сепаратистських дій більшості депутатів Верховної Ради Криму.

Ми, представники польської національної меншини Кіровоградщини, засуджуємо неконституційні дії нинішнього керівництва Криму, а також ганебну антиукраїнську позицію керівництва Російської Федерації, яке вдається до прямої військової агресії проти нашої держави, посягає на її незалежність і територіальну цілісність, — заявляють члени товариства. — Ми закликаємо всі національні меншини Кіровоградщини, незалежно від національності, стати на захист України. Бо вона у нас одна! Слава Україні!».

Підписав заяву голова обласного польського національно-культурного товариства «Полонія» імені Кароля Шимановського Олександр Полячок.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

...авіадиспетчери півострова перебралися до Одеси

З 10 березня диспетчери компанії «Украерорух», відповідальні за безпеку авіаційних польотів над Кримським півостровом, працюють в одеському відділенні компанії.

Кримський диспетчерський пункт розташували поруч із пунктом диспетчерів, які обслуговують Одеський регіон. Однак виникла проблема: ретрансляційний центр одеської дирекції «Украеруруха» не в змозі взяти на себе обслуговування двох регіонів одночасно, для цього просто не вистачає частот. Тому в даний момент для цих цілей використовується обладнання старого радіоцентру, який планували закривати. Ситуація, що склалася, загрожує безпеці повітряного руху над півостровом. Зокрема, 11 березня було скасовано кілька рейсів із Сімферополя до Стамбула, Москви та Києва.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Департамент ДАІ запрошує киян до обговорення змін швидкісного режиму на вулицях Києва. На деяких магістральних шляхах столиці пропонується збільшити ліміт швидкості до 80 км/год. *(прес-служба МВС)*

Голова Донецької міськради Олександр ЛУК'ЯНЧЕНКО звернувся до суду, щоб заборонити проведення будь-яких мітингів у місті 15 та 16 березня *(сайт Донецької міськради)*

Анатолій СЕЛІВАНОВ: «Кримський бюлетень є безальтернативним»

Ситуацію на українському півострові та рішення таммтешньої місцевої влади ми попросили прокоментувати постійного представника Верховної Ради в Конституційному Суді з 2002 року, доктора юридичних наук, професора, академіка НАПрНУ Анатолія СЕЛІВАНОВА *(на знімку)*.

— Як ви оцінюєте, з юридичної точки зору, так званий референдум, що його планують провести цієї неділі в Криму?

— Оцінюю як фарс, до того ж, із правової точки зору, абсолютно абсурдний.

Кожен громадянин підтвердить, що згідно з Конституцією право визначати межі території України належить виключно народу України, і реалізується це право через всеукраїнський референдум, який призначає Верховна Рада України або Президент України. Прийнявши незаконну постанову про проведення референдуму та приєднання півострова до Російської Федерації, ті, хто називає себе владою Криму, позбавили права як цілого народу, так і кожного українця визначати кордони своєї країни.

Крім цього, безграмотним є саме формулювання постанови «призначити на 16 березня 2014 року загальнокримський референдум (включаючи місто Севастополь)». Місто Севастополь — це окремий суб'єкт зі спеціальним статусом, і ніхто не уповноважував Верховну Раду АРК приймати рішення за громаду цього міста. З таким само успіхом кримський парламент міг проголосити референдум на території, скажімо, Святошинського району міста Києва. Або вирішити щось особисто за мене чи одразу за всю країну.

— Говорячи про неконституційність референдуму, ми не заглиблюємося в те, які саме питання на нього виносяться, яке їх формулювання та справжня суть. Перше питання із бюлетеня — приєднання до Російської Федерації. Друге — незалежність півострова з відновленням Конституції 1992 року. Видається, що запропоновано два альтернативні підходи до майбутнього півострова. Чи це насправді так?

— Що таке Конституція Криму 1992 року? Після того, як Україна прийняла Декларацію про державний суверенітет та Акт про незалежність, словоблудні депутати Верховної Ради АРК заявили про намір бути політичною автономією з ознаками держави та визначити будувати стосунки з Україною на підставі договору. Так і з'явилася амбіційна Конституція від 6 травня 1992 року. Та договірні стосунки можуть бути лише між суб'єктами міжнародних відносин або суб'єктами федерації. Крим таким не був і сьогодні не є державою. Оскільки кримська Конституція суперечила законодавству України, парламент України у 1995 році скасував її дію.

По суті, бюлетень референдуму під час голосування в АРК буде безальтернативним. І перше, і друге питання передбачають від'єднання від України частини території, а це вже предмет розгляду подання в.о. Президента України Олександра Турчинова до Конституційного Суду, який прийняв імперативне рішення, яке оскарженню не підлягає.

— Як, на вашу думку, повинна реагувати українська влада на незаконні рішення, що ухвалюються в Криму?

— У післявоєнній Німеччині, коли країна прагнула до возз'єднання, з'явилося таке поняття, як «Verfassungs patriotismus» — «Конституційний патріотизм». Це те, що повинно всіх нас сьогодні об'єднати. Я бачу, що такий патріотизм, як унікальне соціальне явище, є у виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова, такий патріотизм є у Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка та провідних політиків нашої країни. Навіть натяку на патріотизм немає в тих, хто сьогодні розхитує ситуацію на півострові. При тому, що поруч розташовується досить недружня держава, підкреслюю — досить недружня.

Щодо того, як потрібно реагувати на незаконні рішення. Думаю, дострокове припинення повноважень Верховної Ради АРК — абсолютно виправдане і справедливе рішення в цій ситуації.

— Висловіть, будь ласка, свою думку: чи можливий подальший наступ Росії вже на материкову частину України?

— Цинізм, з яким розгортаються події в Автономній Республіці Крим, мав би наштовхувати на песимістичні думки, натомість особисто я сповнений оптимізму. Що вселяє в мене цей оптимізм? Передусім це громадяни з усіх куточків України, які вистояли на Майдані і готові боронити своє майбутнє. Це, безумовно, українські військові, чия мужність надихає.

Західні країни і США підтвердили, що в боротьбі за свою суверенність наш народ не залишився один проти мілітаристів Росії. Переконаний, що Український народ спроможний силою розуму і духу вистояти в цей скрутний момент історії.

Спілкувався
Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Суд визнав референдум неконституційним

Учора Конституційний Суд України оприлюднив рішення, яким визнав референдум, котрий має відбутися в Криму 16 березня 2014 року, неконституційним. Розгляд цього питання був ініційований за конституційним поданням виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Валерії Лутковської і стосувався відповідності Конституції України постанові Верховної Ради Автономної Республіки Крим «Про проведення загальнокримського референдуму» від 6 березня 2014 року.

Вл. інф.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про призначення Мельника М.І. суддею Конституційного Суду України

Відповідно до частини другої статті 148 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Мельника Миколу Івановича суддею Конституційного Суду України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№880-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про призначення Саса С.В. суддею Конституційного Суду України

Відповідно до частини другої статті 148 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Саса Сергія Володимировича суддею Конституційного Суду України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№881-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про призначення Сліденка І.Д. суддею Конституційного Суду України

Відповідно до частини другої статті 148 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Сліденка Ігоря Дмитровича суддею Конституційного Суду України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№882-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про призначення Шевчука С.В. суддею Конституційного Суду України

Відповідно до частини другої статті 148 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Шевчука Станіслава Володимировича суддею Конституційного Суду України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№883-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про перейменування села Мала Тарасівка Броварського району Київської області

Верховна Рада України **постановляє**:

Перейменувати село Мала Тарасівка Жердівської сільської ради Броварського району Київської області на село Тарасівка.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
11 березня 2014 року.
№861-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про перейменування села Бистриця Дрогобицького району Львівської області

Верховна Рада України **постановляє**:

Перейменувати село Бистриця Бистрицька-Гірської сільської ради Дрогобицького району Львівської області на село Бистриця-Гірська.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
11 березня 2014 року.
№862-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про перейменування села Межиріччя Млинівського району Рівненської області

Верховна Рада України **постановляє**:

Перейменувати село Межиріччя Ярославицької сільської ради Млинівського району Рівненської області на село Чекно.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
11 березня 2014 року.
№863-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про віднесення міста Бурштин Галицького району Івано-Франківської області до категорії міст обласного значення

Верховна Рада України **постановляє**:

Віднести місто Бурштин Галицького району Івано-Франківської області до категорії міст обласного значення.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
11 березня 2014 року.
№864-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про віднесення міста Новгород-Сіверський Новгород-Сіверського району Чернігівської області до категорії міст обласного значення

Верховна Рада України **постановляє**:

Віднести місто Новгород-Сіверський Новгород-Сіверського району Чернігівської області до категорії міст обласного значення.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
11 березня 2014 року.
№865-VII.

Як ми возили харчі заблокованій бригаді

Застерігаю: не їхати автомобілем до Криму. Повернувшись звідти, досі не можу отямитися...

Ми возили харчі заблокованій бригаді берегової охорони в село Перевальне Сімферопольського району. Ініціатором був народний депутат двох скликань Верховної Ради Микола Рудченко. Він та його колеги скинулись грішми, закупили сало, чай, тушонку, сигарети, місцеві підприємства дали масло, цукор, печиво, цукерки. Всього продуктів зібрали на 50 тисяч гривень. Дізнавшись, для чого Рудченку 100 кг сала, продавці на базарі зібрали ще 200 кг і попрохали, щоб завіз допомогу і від них. Це дуже розчулило. Жіночки-продавчині плакали, з острахом говорили про війну, яку Україні нав'язує Путін, і висловлювали своє захоплення українськими солдатами, що перебувають у блокаді. Адже серед них багато хлопців із Житомирщини.

— Усіх дітей однаково шкода, — говорили жінки на ринку.

Долучився до акції син Рудченка — Юрій, депутат Коростенської райради. Він привіз крупу, вермішель, чай. Попри відмови батька, не послухав його і поїхав з продуктами іншою машиною. Нас було п'ятеро: два Рудченки, депутат облради Валерій Сосуля, оператор обласного телебачення Ігор Грач і я.

До Криму дістались вранці, був густий туман, видимість ніяка. Нас зупинили на українському блокпосту неподалік Армянська. Військових небагато, озброєні, по обидва боки стояла військова техніка, трактор з ковшем копав траншею... Солдати привіталися, перевірили документи у Миколи Рудченка (він був за кермом), запитали, куди ми прямуємо, і побажали щасливої дороги.

Далі, через кілька кілометрів, з туману виринули височенні барикади — це був російський блокпост, так звана кримська самооборона. Намети, польова кухня, російські прапори. У тумані було важко розгледіти всіх «оборонців», може, 200, може, 300 осіб, озброєних до зубів — у кожного в руках автомат, заряджений бойовими патронами, у нас на очах обстріляли автомобіль, який не зумів миттєво зупинитись. На кожен автомобіль троє—п'ятеро військових націлюють дула автоматів на лобове скло. Зрозуміло, що в такій ситуації можна не просто розгубитись, а дістати серцевий напад...

Ми бачили ручні гранатомети, БТРи, з обох боків траншеї, велика кількість армійських автомобілів, російських військових... Кожного з нас обшукали тричі, в оператора хотіли відібрати камеру, ми ледве впрохали не робити цього. Зйомку заборонили з погрозою розбити камеру.

Наші автомобілі оточили росіяни, судячи зі своєрідної манери розмовляти. Військові були в різному камуфляжі: сірому, зеленому, синьому, в однотонному чорному, без знаків розпізнання.

Доки перевіряли автівки на наявність «оружия и запрещенных предметов», а це тривало хвилин 40, нам читав проповідь один російський спецназівець уже поважного віку. Він розповідав про виснажені ресурси Європи, про те, що «Россия кормит весь мир, без газа и нефти все экономики рухнут, а Украину хотят сделать ресурсным придатком Европы, и глупцы этого не понимают».

Резюмував так: «Бандеровцы, фашисты, неадекватные люди захватили власть в Киеве. Мы их не потерпим у себя под носом. Коричневая чума идет с Запада Украины. Они там неполноценные. Это доказано наукой, там дети рождаются с проблемами в умственном развитии».

Ми були змушені мовчки слухати ці дурниці, адже щойно в нас на очах бойовики-«миротворці» обстріляли автомобіль, а перед цим російський спецназівець розповів, що багато разів воював у «гарячих точках», про «нацистов, которых, как жидов порхатых, надо стрелять», та продемонстрував автомат і бойові набої.

Нам категорично заявили, що з продуктами не пустять. Пішли шукати старшого. На диво, «старший» виявився українцем, який, очевидно, служив колись у державній охороні. Він впізнав Миколу Рудченка, і той ублагав його пропустити нас... Так ми опинилися в Криму. В центрі Армянська стояв розстріляний порожній автомобіль, а навкруги вирувало умовно мирне життя...

До місця призначення дісталися без пригод, «парадні» ворота частини були заблоковані російськими військовими, командир по телефону пояснив нам, як можна манівцями заїхати на територію бригади.

Тут служать і хлопці з Житомира. Звичайно, що всі були дуже раді нам. Українські військовослужбовці розповіли, що вони мирно співіснують з росіянами, тихцем діляться з ними харчами і питною водою та навіть у лазню їх водять. Ми зробили висновок, що житомирськими продуктами поділяться і з росіянами, а як же інакше. Між військовими незгоди нема, вони ждуть — не діждуться, коли примиряться політики... Сподіваються, що воювати один з одним не доведеться.

Удалось поспілкуватись і з місцевими жителями. Владу в Києві вони вважають нелегітимною, переконані, що після референдуму все налагодиться, і вони заживуть щасливо й заможно. На моє запитання: «Які питання виносяться на референдум?» ніхто не зміг відповісти.

Російські військові на контакт не йшли, але й загрози з їхнього боку не відчувалося — це переважно хлопці 20—25 років. Мені навіть вдалося сфотографуватись з ними.

Ми й не думали, скільки доведеться пережити на зворотному шляху. Під'їжджаючи до російського «миротворчого» блокпоста, Микола Рудченко висловив припущення, що перевіряти нас не будуть. На першому автомобілі, в якому їхали Юрій Рудченко і Валерій Сосуля, були дуже забруднені номерні знаки, і на них не звернули уваги. Ми їхали через кілька автівок позаду них. З безпрецедентною жорстокістю під дулами автоматів нас витягли з автомобіля, називаючи «бандерівцями» і «фашистами», викинули речі і погрожували розстріляти. До того ж варіант був лише один: не побити, познущатись, а саме розстріляти. Всі троє беркутівців говорили саме це.

В одного водія, який їхав сам, забрали бус без жодних пояснень. Чоловік стояв на узбіччі блідий, розгублений, переляканий. Свої дії беркутівці супроводжували нецензурною лайкою, приступами агресії. При цьому потрясали бойовою зброєю. Нашому головному — «фашисту и бандеровцу» Миколі Рудченку, приставляли до грудей автомат и кричали: «С*** бандеровская, расказывай, как вы организовали майдан, как вы нас жгли, убивали. А сейчас мы будем убивать вас»...

Нас усіх зачислили до «майданутых фашистов — западенцев», очевидно, через житомирські номери. Вони вигукували: «Журналюги — суки лживые, вас надо стрелять». Раптом звідкись узявся ще один спецназівець (не в беркутівській екіпіровці) і вчергове почав перевіряти документи. Він був більш урівноважений і адекватний, розмовляв українською. Довго кудись телефонував, дав комусь завдання шукати прізвище Рудченка в якомусь списку, ще раз оглянув автомобіль. Зрозумівши, що з ним можна говорити, ми намагались щось пояснити про мету своєї поїздки. Він переговорив з беркутівцями, і ми зрозуміли, що нас відпустять. Вони вилучили флешку в оператора обласного телебачення Ігоря Грача. Другу флешку вдалося зберегти, її не помітили в чохлі.

Нас відпустили. А беркутівці кричали вслід: «Передайте всем своим «майданутым», чтоб с*** не совались в Крым, всех будем отстреливать и палить, как нас палили на майдане». Нецензурна лайка, неврівноваженість, неадекватний стан... Ми всі для них, без винятку, і в центрі України, і на заході, вороги, «фашисты».

У Рудченка-старшого стався серцевий напад, ми ледве довезли його до найближчого населеного пункту на Херсонщині, щоб надати допомогу. Добре, що син Юрій поїхав трохи раніше іншим автомобілем, однозначно, він би кинувся захищати батька, і невідомо, чим би це закінчилося...

Алла ШЕВЧУК.

Житомир — Перевальне — Житомир.

На знімку: члени житомирської делегації разом із земляком Володимиром Данилюком.

Фото автора.

ЗВЕРНЕННЯ

Професіоналізм має поєднуватися із ліквідацією корупційних схем

Відкрите звернення до Прем'єр-міністра України Яценюка Арсенія Петровича

Шановний Арсенію Петровичу!

Верховна Рада сформувала уряд, на який громадяни України покладають величезні сподівання. Від його успішності залежить мир і спокій в державі, її територіальна цілісність, реальний захист прав та свобод громадян та їх добробут, відновлення потужного потенціалу всіх галузей промисловості країни, створення нових робочих місць та повернення заробітчан до своїх сімей. Тому хочу привернути увагу до високотехнологічної галузі, що сьогодні об'єднує Схід і Захід, Північ і Південь, є містоутворюючою для цілого ряду населених пунктів України та в якій працює близько трьохсот тисяч осіб. Це — «Укрзалізниця». Як фахівець у цій галузі, стверджую, що її робота більш як на дев'яносто відсотків залежить від якості управління. Високий професіоналізм має поєднуватися із ліквідацією будь-яких корупційних схем. Ми не можемо допустити, щоб революційною ситуацією скористались для того, щоб поставити нею керувати чергового вчителя фізкультури. Це може не тільки викликати колапс галузі, а й суттєво підвищить ймовірність виникнення аварійних ситуацій під час залізничних перевезень, що становитиме реальну загрозу життю та здоров'ю громадян. Саме тому я хочу запропонувати, щоб кандидат на посаду керівника «Укрзалізниці» публічно представив на відкритому засіданні (із широким залученням представників громадського сектору) парламентського підкомітету з питань залізничного транспорту власну концепцію розвитку галузі.

Шановний Арсенію Петровичу! Ви у своєму виступі у Верховній Раді назвали новий уряд урядом «камікадзе».

Я вважаю, що якщо працювати чесно та професійно, то це буде уряд успіху. Принаймні, що стосується «Укрзалізниці», то ця галузь може стати локомотивом успішних реформ в Україні, до того ж перші відчутні результати зростання будуть вже за декілька місяців.

Щиро сподіваюсь, що моя пропозиція знайде підтримку.

Віктор ОСТАПЧУК,
народний депутат України,
голова підкомітету з питань залізничного транспорту Комітету Верховної Ради України з питань транспорту і зв'язку.

Цинічна агресія Росії

Воєнна агресія Росії супроти України стала першою в Європі за час після Другої світової війни. При цьому Росія порушила підвалини світового порядку, визначеного міжнародним правом, зокрема Статутом ООН 1945 року та Гельсінкським заключним актом ОБСЄ 1975 року. Ці визначальні документи закріпили принципи недоторканності кордонів, встановлених після Другої світової війни, та непорушності суверенітету країн. Особливої гостроти набирає факт порушення Будапештського меморандуму, яким Росія, США і Великобританія виступили гарантами України щодо забезпечення її суверенітету після відмови нею від ядерної зброї.

Надзвичайна важливість моменту полягає у тому, що недотримання і порушення Будапештського меморандуму можуть мати катастрофічні наслідки для усього людства, бо продемонструють ненадійність міжнародних гарантій державам узагалі та особливо тим, які приєднуються до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

На даний час майже 20 держав наблизилися до створення ядерної зброї, тепер їх ніхто не зупинить жодними гарантіями. У світі є кілька десятків територій, які мають проблеми і, за прикладом Росії, можуть вдатися до референдумів, силових дій із наступним їх приєднанням до сильнішої держави.

У цьому плані дуже показово є те, що навіть президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв не підтримав авантюру Путіна та, всупереч позиції Росії, висловився за непорушність територіальної цілісності України. І це не дивно, бо якщо сьогодні під виглядом «захисту російськомовного населення» Росія вдалася до воєнної інтервенції в Україну, то завтра, під тим же приводом, вона може таке вчинити стосовно Казахстану, Киргизії, Таджикистану, Туркменістану.

Дії Путіна та Державної Думи Росії по відношенню до України не просто порушують міжнародне право і усталений світовий порядок — вони нав'язують усьому світові новий порядок, порядок, де домінують сила, провокації та брехня. Людство таке вже проходило — відомо, чим закінчився новий порядок Гітлера. Чи не тому президента теперішньої Росії так часто порівнюють з Гітлером, називають Адольфом Путіним, Путлером і фашистом.

Таким чином, те, що скоїли та коять Путін і Державна Дума Росії, відкриває нову, сумну, а, можливо, й трагічну сторінку в міждержавних стосунках та ставить на порядок денний територіальну цілісність багатьох держав, у тому числі й самої Росії. З таким же успіхом, як це тепер робить Путін, згодом Росії можуть пред'явити подібні й цілком обґрунтовані претензії на Кенігсберг (тепер Калінінград), усю Східну Пруссію, Курильські острови, Сахалін, майже увесь Сибір та Алтай.

А що говорити про Іран, Північну Корею, які тепер за жодних обставин не зможуть відмовитися від ядерної зброї, бо не повірять ніяким гарантіям і завжди посилатимуться на приклад України, яка, відмовившись від ядерної зброї, через 20 років стала жертвою агресії ядерної держави, та ще й гаранта її суверенітету!

Саме тому дотримання міжнародного права і Будапештського меморандуму має принципове значення для всього міжнародного співтовариства, а особливо США і Великобританії. Вчинивши агресію проти України, Росія не лише підірвала свій авторитет в очах усього світу, вона поставила на карту репутацію США, Великобританії та всіх країн ОБСЄ.

Оскільки це питання має надзвичайну вагу, слід хоча б коротко нагадати основні положення Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, підписаного у Будапешті 5 грудня 1994 року.

За цим Меморандумом, Росія, Великобританія і США зобов'язалася ***«поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України», «утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України»***. Більше того, гаранти ствердили, що вони будуть ***«утримуватися від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги»***. Як бачимо, всі вищенаведені міжнародні гарантії теперішнє керівництво Росії безцеремонно, нахабно й цинічно порушує на очах усього світу.

Воєнна інтервенція Росії, окупація російськими військами території суверенної держави України є актом неспровокованої агресії, що ставить під загрозу мир і безпеку в Європі та цілому світі. З погляду міжнародного права, підготовка та вчинення актів агресії є злочинами проти людства і людяності, а особи, що їх вчиняли, підлягають індивідуальній кримінальній відповідальності. Такі злочини не мають строку давності.

Крім зазначених вище порушень міжнародних угод, при здійсненні агресії проти України Росія безцеремонно порушила ще низку інших правових документів, зокрема Договір про дружбу і співробітництво між Російською Федерацією та Україною 1997 року, яким сторони зобов'язалися жити в дружбі, мирі та не порушувати кордонів і територіальної цілісності один одного, та Угоду про статус і умови перебування Чорноморського флоту Росії на території України 1997 року, в якій, зокрема, записано, що військові формування Росії мають поважати суверенітет України і не допускати втручання у її внутрішні справи.

Така значна кількість порушень міжнародного права, які вчинила Росія щодо України, продемонструвала перед усім світом її агресивну суть та підтвердила правильність висновку німецького канцлера кінця XIX століття Отто фон Бісмарка: «Жодний договір з Росією не вартий паперу, на якому він написаний».

Дмитро ЧОБІТ,
письменник,
народний депутат України I, II, III скликань.

З безпрецедентною жорстокістю під дулами автоматів нас витягли з автомобіля, називаючи «бандерівцями» і «фашистами»

На 91,2 тис. осіб скоротилася кількість сільських жителів Полтавщини за останні десять років. Порівняно з 1980–м таке скорочення становить 283 тис. осіб, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

У науковій бібліотеці Львівського національного університету імені Івана Франка працює виставка однієї книги — першого «Кобзаря» Тараса Шевченка 1840 року видання, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнир*

ПРИВІТАННЯ

Жителям Закарпатської області

Дорогі друзі!

У календарі багатовікової історії національного державотворення особливе місце посідає важлива дата — 75-річчя проголошення Карпатської України.

Ця подія стала закономірним виявом одвічного прагнення нашого народу до національної незалежності і соборності всіх українських земель. І незаперечна заслуга в цьому — передових представників інтелігенції, тієї духовної еліти Срібного краю, які звитяжною політичною і культурно-просвітницькою працею зуміли підняти свідомість закарпатців до рівня загальнонаціональних потреб. Пам'ять про творців Карпатської України — Августина Волошина, Юліана Ревая, Дмитра Климпуша, Степана Клочурака, Михайла Колодзінського, Івана Григу та багатьох інших лишається невмирущим джерелом патріотизму, жертовності, великої віри у свої сили й майбуття незалежної України.

Тож нехай нині, у важкі часи випробувань, що випали на долю нашої суверенної держави, подвиг карпатських січовиків буде взірцем і наочним прикладом служіння та відданості рідній Вітчизні!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Велич і трагедія Карпатської України — провісника опору фашизму

Минає 75-та весна, відколи сойм проголосив у місті Хусті Карпатську Україну незалежною державою українського народу (15 березня 1939 року). Тоді ж почалася окупація краю гортистсько-фашистським режимом тодішньої Угорщини.

На захист своєї держави проти регулярної армії, як і колись під Крутами, першими стали молоді патріоти-гімназисти. Більшість із них загинули в нерівному бою, інших закололи багнетами і скинули тіла у студені води Тиси, а учасників і небайдужих на всій території нинішнього Закарпаття протягом трьох днів або стратили, або ув'язнили в концтабори. Проводилися масові арешти населення... Деякі історики припускають, що саме ці події березня 1939-го стали початком Другої світової війни.

Але для того, щоб читач «Голосу України» краще зрозумів ту непросту минувшину, маємо констатувати: після Першої світової війни нинішнє Закарпаття на правах автономії під назвою Підкарпатська Русь увійшло до складу Чехословацької Республіки. За неповні два десятиліття після 1919 року край розвивався всебічно й потужно у всіх сферах життєдіяльності. Та наприкінці вересня 1938-го Чехословацьку Республіку прем'єри Англії Чемберлен і Франції Деладьє, дуче Італії Муссоліні й фюрер Німеччини Гітлер змусили підписати Мюнхенську угоду й піти на територіальні поступки. Уже 2 листопада Віденський арбітраж поділив чехословацький територіальний «пиріг» так: Судетська область відійшла Німеччині, Тешинська — Польщі, Південна Словаччина і низинне Закарпаття зі 180 тисячами населення й містами Ужгород, Мукачеве, Берегове та прилеглими селами — Угорщині. Поспішно, до 10 листопада, столицю краю з Ужгорода змушені були перенести до Хуста, де в березні трагічного 1939-го сойм і проголосив Карпатську Україну...

Відходять у кращі світи останні учасники тих буремних подій, але інтерес наших сучасників до того, що відбувалося в Хусті, не згасає. А навпаки — зростає. Цьому присвячена розмова з доктором історичних наук, професором Ужгородського національного університету, письменником і краєзнавцем Сергієм Федакою.

Наш героїзм перейняли поляки, французи, югослави...

— Яка роль Карпатської України в історії Закарпаття?

— Карпатська Україна стала останнім словом Підкарпатської Русі. Воно виявилося пророчим, хоча тоді і сприймалося багатьма як глас волаючого в пустелі. Адже йшлося саме про український характер цього краю під Карпатами. Але вже через п'ять з половиною років, восени 1944-го, після визволення від фашистських загарбників слово почало обростати плоттю — було проголошено Закарпатську Україну, яка у листопаді волею делегатів Першого з'їзду Народних Комітетів висловилася за возз'єднання з матір'ю Україною у складі СРСР. Виявилося, що в історії ніщо не обривається, не зникає безслідно, воно завжди продовжується у майбутньому.

— Наскільки Карпатська Україна була готова до випробувань, що випали на її долю?

— Жоден учасник Другої світової не був готовий до неї на всі сто відсотків. У Карпатської України відсоток готовності був ще меншим. Фактично, такі компоненти суспільної свідомості, як демократія, громадянські почуття, локал-патріотизм, національне самоусвідомлення у своїх сучасних формах почали утверджуватися тільки у чехословацьку добу, яка тривала два десятиліття, одне людське покоління. Для незворотних етнополітичних змін термін замалий. Була готова незначна частина краян, але готова на ділі. Рейх висловив територіальні претензії чехам ще навесні, почалася мобілізація. У мемуарах Вікентія Шандора, який саме тоді служив у чеському війську, згадується, що ці процеси знайшли відгук у закарпатських юнаків. Хоч самі чехи, маючи серйозну армію, так і не наважилися скористатися нею. Закарпатці виявилися більш відчайдушними. Бої 14, 15, 16 березня — то був перший збройний опір нацизму і його союзникам на схід від Берліна (на заході була Іспанія). До того землі лягали Гітлеру до ніг. А тут був Рубікон. Саме після Красного поля під Хустом виникли рухи опорів поляків, французів, партизанська боротьба югославів і великі перемоги українців у лавах Червоної Армії, героїка УПА, чий командир Роман Шухевич до того був у Карпатській Січі.

Патріоти не скорилися

— На початку 1939-го край відвідали кореспондент агенції «Reuters» Майкл Вінч та О'Гарі МакКорнік з газети «The New York Times». В якому світлі вони хотіли подати світові Карпатську Україну?

— Книжка Вінча «Одноденна держава» побачила світ 2011 року в київському видавництві «Темпора», матеріали МакКорніка теж варто перевидати — там багато цікавих деталей. Обидва показали, що українська проблема є і в майбутній війні вона буде однією з основних.

— Їхні прогнози справдилися?

— Цілком. Тодішня Англія (і її менш впливові сателіти) всіма можливими і неможливими засобами штовхали Гітлера на схід — до війни з СРСР. Заради цього Англія дедалі більше підіймала українське питання. Гітлер спочатку ставився до українського проекту скептично. Так, Велика Україна не могла не цікавити Рейх і як житниця Європи, і як важливий геостратегічний плацдарм для контролю над Чорним морем та для просування на Кавказ з його нафтою. Зрештою, подальші події 1942-го це підтвердили. Але на зламі 1938—1939 рр. зчепитися зі Сталіним через Україну Гітлер не наважувався. А Лондон старанно хотів, щоб Гітлер створив маріонеткову Українську державу з Закарпаття і Галичини. Саме тоді б виник спільний німецько-радянський кордон, а відтак спровокувати прикордонні конфлікти було б справою техніки. На мою думку, британські спецслужби перестаралися з роздмухуванням українського питання. Можливо, це сталося тому, що ситуація вийшла з-під контролю винятково англійських професіоналів, до неї підключилися французи, американці, преса дрібніших країн, у результаті — кути передали меду. Преса західних демократій розхвалювала йому Велику Україну як якийсь крам, що залежався. Що більше його підсовували, то міцнішим ставало переконання, що це небезпечна пастка. Варто туди запхати пальця — і залишишся без руки. Саме в часи Карпатської України в Гітлера остаточно сформувалися антиукраїнські переконання. Гітлер чудово розумів, що українські патріоти ніколи йому не скоряться. Те, що фюрер відмовився від Карпатської України, стало чи не першою його спробою грати не за англійськими правилами, а за власними. Це був перший дружній жест у бік Сталіна.

Доводилося розраховувати лише на себе

— Що зумовило проголошення незалежності саме 15 березня?

— Передусім міжнародні обставини. Стало зрозуміло: Гітлер здав Карпатську Україну. Тож доводилося розраховувати лише на себе. Слід було чітко продемонструвати: край не хоче повертатися до складу Угорщини і не згодний із вирішенням своєї долі без власної участі. У цьому був сенс проголошення Карпатської України. Воно відбулося легітимно — все-таки двадцятирічна чеська школа не минула надарма. І для місцевих українців це було вкрай важливо: таки можемо!

— Яка роль у тих подіях армії Карпатської Січі?

— Карпатська Січ почала формуватися задово до 15 березня, хоча й не мала статусу збройних сил. Уряд сподівався, що у разі серйозних збройних конфліктів свій обов'язок виконають чеські війська, жандармерія, прикордонники, яких у краї було сила-силенна. Та всі вони в середині березня за наказом Праги почали евакуацію. Самε тоді й довелося на ходу формувати власну армію.

— Августину Волошину закидають співпрацю з нацистською Німеччиною...

— Волошин категорично не сприймав гітлерівську чи сталінську ідеологію. Тож ставлення до Рейха визначалося прагматизмом. Рейх був зацікавлений (до часу) в існуванні Карпатської України, яку використовував як розмінну карту в геополітичній грі. Саме підтримка німецького бізнесу давала шанс на господарську розбудову краю. Цим і визначався німецький вектор політики Волошина — один із багатьох. Але Волошин був сконцентрований не так на геополітичних іграх, як на внутрішній розбудові держави.

— На що сподівалася маленька Карпатська Україна у протистоянні зі світовими державами?

— Звичайно, перемогти власними силами було неможливо. Сподівалися на втручання Німеччини, Італії (гарантів Карпатської України за Віденським арбітражем 2 листопада 1938 р.), але ті зрадили. Сподівалися на західні демократії (союзників ЧСР) — ті теж змовчали. Бої були свідомою самопожертвою, щоб привернути увагу до проблеми хоча б ціною власних життів.

— Чи вплинуло проголошення Карпатської України на перебіг Другої світової?

— Дуже. Без 1939-го не було б возз'єднавчого процесу 1944—1945 років. На міжвоєнну Підкарпатську Русь довелося зважити, бо саме тут стався спалах української самосвідомості, причому не тільки на рівні культурному, а й на рівні політичному і військовому. Залишати такий край поза радянським контролем було небезпечно. Без возз'єднання він би й надалі залишався осередком українського ірредентизму, небажаним прикладом для радянських українців. Тож довелося возз'єднувати, хоча, зрештою, це було вигідно не так режиму, як українській справі.

Розмову вели Петро ПОЛІХА, Василь НИТКА.

Ужгород.

ФАКТ

ОУНівці з листопада 1938-го намагалися радикалізувати ситуацію в краї, спровокувати конфлікт з Польщею і розгорнути визвольні дії у Галичині. Проте Закарпаття було неготове відіграти роль такого плацдарму, тому розходження між урядовцями і січовиками, звичайно, були, але торкалися все ж тактичних питань. Були розбиті носи, були гострі сварки, але стратегія (розбудова української державності там, де це було можливо) все ж була спільною. Невизначеною була роль провідника Ріхарда Ярого, котрого вважають потрійним агентом, винуватцем того, що за чотири місяці існування Карпатської Січі її так і не було належним чином озброєно. Були втечі окремих ОУНівців перед наступом гортіївців, але багато їх чесно полягло в боях. Нічний бій січовиків і чеських жандармів з 13 на 14 березня — подія драматична, багатовекторна і потребує додаткового ретельного аналізу.

ПОГЛЯД

М. Хрущов планував возз'єднати і Холмщину, і Південний Мармарош. Стояло питання і щодо Пряшівщини. Проте Сталін не був зацікавлений посилювати Україну, а значить — мати додатковий клопіт з союзниками.

На знімку: пам'ятник президентові Карпатської України, Героєві України Августинові Волошину в Ужгороді.

Фото Олексія ПОПОВА.

ЦИТАТА

«Ювілей Карпатської України ще раз нагадує нам про глибокі почуття відповідальності за долю отчої землі, тернисту й криваву дорогу нашого народу до створення своєї незалежної держави. Гостро осмислюються слова, які зринали з уст юних витязів Красного поля, що стали на захист права жити вільними, незалежними, віддавши свої сили, здібності, досвід та навіть життя для досягнення цієї святої і справедливої мети:

Душу й тіло ми положим
За нашу свободу...

Бог розпорядився так, щоб через 75 років патріотам нашої землі знову випало стати на її захист. Світ у подиві й шані схиляє голову перед Небесною Сотнею, перед усім українським народом, мужність якого ще раз довела, що громадяни України вміють у важкі хвилини об'єднуватися заради волі і свободи своєї держави».

З тексту привітання керівників Закарпаття з нагоди 75-ліття проголошення Карпатської України.

Бої 14, 15, 16 березня — то був перший збройний опір нацизму на схід від Берліна

Російські війська просуваються на «невипробувані полігони»

Міністерство оборони РФ офіційно повідомило, що в Ростовській, Білгородській, Тамбовській та Курській областях почалися військові навчання. Володимир Путін зажадав «перевірити злагодженість підрозділів з наступним виконанням навчально-бойових завдань на незнайомій місцевості й невипробуваних полігонах». Мова погроз і підготовка до широкомасштабної війни легко читається в повідомленні російського оборонного відомства. Власне, військова складова завдань для російських генералів така: перше — провести військові навчання біля державних кордонів України. Друге — «виконати завдання на незнайомій місцевості». Третє — підготувати частини й підрозділи до розв'язання завдань «на невипробуваних полігонах».

«Невипробувані полігони» — це ексклюзив військової науки. У всіх бойових статутах сутність «невипробуваних полігонів» називається словами «ворожа територія». Хоча нічого нового в російській військовій науці не винайдено. До війни 1941 року в радянських статутах декларувалося, що війни СРСР вестиме на «чужих територіях». Сьогодні російські стратеги за словесною демагогією приховують справжні причини розгортання військ біля державного кордону України. Мовою міжнародного права це називається «анексія». Далі з повідомлення Міноборони РФ можна довідатися, що війська повинні залишити райони постійної дислокації та зробити «марш на далеку відстань».

Росія, ймовірно, під загрозою тотальної війни проти свого суверенітету, протягом десяти днів проводить уже другі військові навчання із залученням десятків тисяч особового складу, величезної кількості військової техніки та озброєння. Звичайно, головна мета голосного «брязкання зброєю» у російського політичного керівництва зовсім інша: Кремль військовими засобами забезпечує «народне волевиявлення» мешканців Криму, горезвісний незаконний референдум. Якщо Ломоносов мріяв про те, що «могутність Росії приростатиме Сибіром», то, схоже, Володимир Путін вирішив змінити світ за правом сильного. Результат — тенденційна система післявоєнного облаштування світу та Європи — під загрозою знищення. Росія відмовляється від своїх підписів під сотнями правових міжнародних і двосторонніх з Україною документів, що забезпечували цивілізовані відносини між державами й коаліціями.

Але найбільша сенсація минулих днів сталася в Державній Думі РФ і, до речі, залишилася непоміченою українськими ЗМІ. Депутат, заступник ЦК КПРФ Валерій Рашкін запропонував послати в Україну представників «російських спецслужб», щоб... «фізично ліквідувати окремих українських націоналістів»!

Радянська традиція — знищувати своїх політичних супротивників у будь-якій точці земної кулі залишається правилом і для сучасної Росії. Великого теоретика марксизму й творця Червоної Армії Льва Троцького агент Москви вбив льодорубом. Українського націоналіста Степана Бандеру застрелили в центрі Мюнхена, болгарського дисидента Георгія Маркова «укололи парасолькою» з порцією ціанистого калію. Кількість жертв більшовицьких спецслужб — десятки тисяч.

Відомий російський опозиціонер Олексій Навальний (блог якого, до слова, уже офіційно заблоковано) заявив, що після референдуму в Криму можуть відбутися референдуми про самовизначення та вихід зі складу РФ у Калінінградській області, Туві, Чечні, Татарстані й Дагестані. А на Далекому Сході вже сьогодні китайців більше, ніж росіян. Тож Пекін матиме право зробити Хабаровськ, Біробіджан і Владивосток своїми територіями, вважає політик.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

У Радбезі ООН далі осудів справа не пішла

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Виступаючи в Раді Безпеки ООН, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк **(на знімку)** заявив: його країна зіштовхнулася з військовою агресією з боку сусідньої держави, яка є постійним членом Ради. А. Яценюк сказав, що така агресія в XXI сторіччі неприйнятна і є порушенням багатьох двосторонніх і міжнародних договорів. Він закликав Москву вивести війська з півострова та приступити до перемовин з розв'язання конфлікту, що, за його словами, виходить далеко за межі України.

Прем'єр-міністр України звернувся до делегації Росії російською мовою із запитанням «хотят ли русские войны?».

И сам же на нього відповів: «Певен, як Прем'єр-міністр України, яка протягом десятиліть мала теплі й дружні відносини з Росією: росіяни не хочуть війни. І сподіваюся, що російський уряд та російський президент прислухаються до свого народу, ми повернемося за стіл перемовин і негайно розв'яжемо цей конфлікт». Він нагадав, що в 1994 році Україна добровільно відмовилася від ядерної зброї в рамках Будапештського меморандуму. Цей документ, який підписала й Росія, гарантує безпеку та суверенітет країни. «Ми ще віримо, що в нас є шанс розв'язати ситуацію мирним шляхом», — заявив представник України.

У відповідь постпред РФ в ООН Віталій Чуркін закликав шукати правильний баланс між принципами територіальної цілісності та правом на самовизначення. У результаті словесна перепалка з паном Чуркіним за участю всіх членів Радбезу ООН так і не дала конкретних результатів. Утім, постпред США при ООН Саманта Пауер запропонувала ухвалити резолюцію з розв'язання кризи в Україні, акцентувавши, що запланований на 16 березня референдум по Криму має незаконний характер. Вона закликала Росію вивести свої війська із Криму та приступити до перемовин.

«США пропонують на розгляд Ради Безпеки резолюцію, спрямовану на мирне розв'язання української кризи на основі принципів міжнародного права», — сказала Саманта Пауер, виступаючи в четвер у під час засідання Ради Безпеки ООН щодо України.

Постійний представник Франції при ООН Жерар Аро підтримав ініціативу США і сказав, що така резолюція повинна бути винесена на голосування до 16 березня — дати, на яку заплановано проведення референдуму в Криму. Про це заявила і делегація Австралії. Виходить, часу, щоб втрутитися в кримський конфлікт, у Ради безпеки залишається зовсім мало — один день.

Фото Центру преси та медіа ООН.

ПОЗИЦІЯ

Броніслав Коморовський: дії Кремля — свідчення слабкості

«Треба бути ідіотом, щоб сказати, що когось застало зненацька входження російських солдат на територію Криму», — **заявив президент Польщі Броніслав Коморовський (на знімку) у програмі «Крапка над «і» (на каналі TVN-24).** «Вони там завжди були і мали бути найближчими роками», але «на підставі двосторонніх угод з незалежною українською державою».

Польський президент сприймає поведінку росіян у Криму «як нервовий спосіб прояву слабкості» та «невміння повести себе перед лицем поразки, якою стало повернення України до прозахідної орієнтації», що, на думку Кремля, «видавалася неможливою після фіаско Вільнюського саміту». Б. Коморовського не дивує зростання популярності В. Путіна в російському суспільстві за політику щодо Криму і України, бо «цьому суспільству присмак, запах імперії є нечувано до смаку». Але, зауважує Б. Коморовський, «це подобається громадській думці сьогодні. І питання в тому, як довго це їй подобатиметься», бо «ніхто (ані політики, ані пересічні громадяни) не любить ізоляції, яка вже розпочалася для Росії».

У цьому контексті особливо важливою була одностайність, з якою Євросоюз продемонстрував рішучість застосування санкцій щодо Росії, попри те, що більшість країн мають там економічні інтереси. Не залишилися поза увагою також питання потужної інформаційної війни, що веде Кремль і проти Польщі, яку звинувачено, зокрема, «у підготовці бойовиків для Майдану». На думку Б. Коморовського, не потрібно відповідати росіянам подібною мовою у рамках контрпропаганди, бо «те, що закидається нам, спростовують факти застосування сили у Криму». Треба просто показувати те, що відбувається: «якщо хтось бачить обмундированих солдатів зі зброєю без розпізнавальних знаків, то, звичайно, міг би подумати, що вони прилетіли з Марса чи з Місяця», але «громадська думка не лише на Заході, а й у самій Росії добре знає, що це — російські військовики».

Відповідаючи на запитання щодо «майбутнього Криму», Б. Коморовський сказав: «можна малювати собі різні сценарії», наприклад, «політичної дірки» на кшталт Придністров'я». На його переконання, Кремль не піде на приєднання Криму як суб'єкта Федерації, бо «у Москві калькулюють», яку ціну доведеться заплатити за такого типу дії. Натомість Західний світ не визнає ані референдуму, ані інкорпорації Криму Росією, ані створення на його території квазідержави, бо стоїть на позиції, що такі дії є нелегальними у світлі міжнародного права.

Перемовини щодо врегулювання конфлікту напевно розпочнуться, але не з рівня глав держав, вважає Б. Коморовський.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

Учням початкової школи в китайському місті Ухані запропонували оригінальний метод попередити короткозорість: до парт прикріплено рами, які не дозволяють нахилитися ближче, ніж на безпечну від зошита чи книжки відстань.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Київ шукатиме справедливості в європейської Феміди

Європейський суд з прав людини зобов'язав Росію та Україну утриматися від будь-яких дій, зокрема, військових, що можуть загрожувати життю та здоров'ю людей, які проживають на території нашої держави. Таке рішення, згідно з повідомленням на сайті суду, є «тимчасовим заходом» і стало відповіддю на звернення українського уряду.

Як відомо, 13 березня офіційний Київ подав до Європейського суду з прав людини міждержавну заяву проти Москви. У ній «були наведені факти порушення прав, гарантованих Європейською Конвенцією про захист прав людини та основних свобод і Протоколами до неї у зв'язку з військовою окупацією і контролем АРК Крим Російською Федерацією», — **повідомляє прес-служба Міністерства юстиції України.** За словами міністра Павла Петренка, уже згадуване рішення є дуже важливим. Тепер, мовляв, не тільки міжнародна спільнота, а й судові інстанції визнають «брутальні порушення Росією основоположних прав людини на території України».

У своєму зверненні українська сторона просить Європейський суд зобов'язати уряд РФ не тільки утриматись від подальших військових дій, а й розблокувати військові частини на території Криму та зупинити спроби їх захоплення. А також вивести свої збройні сили з території нашої держави. Суд заяву зареєстрував і чекає на якнайшвидші повідомлення про вжиті задля забезпечення дотримання Конвенції з прав людини заходи.

МЗС Великої Британії: розраховувати на поступ у перемовинах між Росією і США щодо України надзвичайно важко (Євроньюс)

На водосховищі в селі Трояни Диканського району на Полтавщині втопилося двоє рибалок. 73–річний і 52–річний чоловіки не врахували стан криги, тож провалилися під лід за 30 метрів від берега. Тіла потопельників дістали водолази, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Українські військові льотчики перевезуть літаком Іл–76МД з авіабази ВПС США «Туле» на данську полярну станцію «Норд», що на острові Гренландія, майже 600 тис. л пального та інше для забезпечення її життєдіяльності. Передбачено 58 польотів, які завершаться 10 квітня, *інформує наш власкор Віктор Скрипник*

Фермери бояться залишитися без води

Втрати для сільського господарства Криму можуть бути колосальні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Попри те що погода на півострові вже дає змогу сіяти овочі й висаджувати картоплю, сільгоспвиробники не поспішають з початком польових робіт. Крім імовірної відсутності води для зрошення, що може призвести до загибелі врожаю, аграрії поки що не бачать перспектив реалізації вирощеного. Тому не виключено, що більшість з них засіють по-мінімуму, щоб зменшити можливі ризики.

Дуже складно планувати площі під овочі, скаржаться фермери Криму, особливо це стосується ранніх сезонних овочів. Звичайно, посадять на свій страх і ризик. Але якщо буде обмежено подачу прісної води, праця може виявитися марною. У результаті фермери Криму просто втратять можливість працювати надалі.

Садівники й виноградарі, на відміну від городників, не мають вибору, тому проводять регламентні роботи. Однак і вони побоюються, що можуть втратити значну частину врожаю у разі припинення подачі води. Якщо ж живильна волога й буде, то реалізація вирощеної продукції, яку раніше поставляли в мережі супермаркетів і на ринки всіх регіонів країни, залишається під великим питанням. Кримські фрукти в Росії, як правило, неконкурентоспроможні, особливо якщо врахувати нові логістичні реалії.

Також є серйозне занепокоєння щодо молодих інтенсивних садів і виноградників, які без води можуть взагалі загинути. Оскільки кожен гектар закладання такого саду стає фермерам у 25—40 тисяч доларів, втрати в масштабах Криму за несприятливого розвитку подій будуть колосальні.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Лісокультурна кампанія розпочалася раніше

Завдяки ранній весні раніше, ніж зазвичай, на Рівненщині розпочалася лісокультурна кампанія. Як повідомили в обласному управлінні лісового та мисливського господарства, вже посаджено лісові культури на 1000 гектарах. Серед лідерів за обсягом виконаних робіт — лісівники Березнівського, Висоцького, Дубровицького та Соснівського лісгоспів. Загалом у цьому році на Рівненщині заплановано провести роботи з лісовідновлення на 6,3 тисячі гектарів земель державного лісового фонду.

До цьогорічної весняної кампанії лісівники області підготувалися заздалегідь: у розсадниках виростили 46,6 мільйона штук стандартного садивного матеріалу (сіянців та саджанців), заготовили 42,3 тонни насіння деревно-чагарникових порід тощо.

Як і в попередні роки, в області 21 березня, у Міжнародний день лісу, розпочнеться щорічна традиційна акція «Майбутнє лісу в твоїх руках», під час якої проводитимуться масові заходи з посадки лісу, уроки знань про ліси, конкурси малюнків та творів «Людина і ліс» для учнів тощо.

Олександра ЮРКОВА.

Під час садіння лісу на угіддях Сарненського лісгоспу.

Фото Світлани ГОРОШКО.

Березовий сік: час збирати

В Україні стартував сезон збору березового соку. Першими за заготівлю традиційно взялися підприємства західних регіонів. Завдяки досить теплій погоді сокорух у березових гаях почався на 3—4 тижні раніше, ніж торік.

Нагадаємо, тоді затяжні холоди і сніг у березні негативно вплинули і на строки збору, і на заготовлені обсяги. Нині плани на «врожай» обнадіюють, а сезон для підприємств може виявитися вигідним ще й тому, що ціни на сік уже на 20 відсотків вищі, ніж минулого року, коли за літр закупівельники пропонували в середньому від сімдесяти копійок до гривні.

Як відомо, заготівельний період традиційно триває два-три тижні — до розпускання бруньок на березах.

Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.

Горів дореволюційний готель

Сотні лучан у надвечірню пору спостерігали за пожежею в центрі міста. Горів нежитловий будинок № 37, по вулиці Лесі Українки* (на знімку)*. Вогонь повністю знищив горище будівлі, де розміщувалася майстерня церковного начиння.

П'яти розрахункам пожежників знадобилося майже дві години, щоб приборкати полум'я. Довелося евакуйовувати розміщені на другому поверсі офіси адвокатів, нотаріусів та інших установ.

За попередніми висновками, пожежа могла виникнути через замикання електропроводки. Вогонь пошкодив будівлю, в якій на початку XX століття розміщувався найбільший у місті готель «Вель-В'ю», оздоблений оригінальними надвіконнями та карнизами і був одним із найцікавіших зразків кам'яної архітектури російського стилю.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото з сайту ВолиньPOST.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Пенсії поки що без перебоїв

Пенсії на Дніпропетровщині виплачують вчасно й у повному обсязі. Про це заявив начальник управління ГУ ПФУ в області Дмитро Нестеров. Він зазначив, що фінансування здійснюється в рамках чинного законодавства в період з 4 по 25 число кожного місяця.

— Банківські установи і поштові відділення кошти одержали вчасно, — наголосив чиновник.

В управлінні повідомляють, що виплатити пенсії й допомоги потрібно майже кожному третьому жителю області — 1009 тисячам громадян, з яких майже сорок тисяч — військовослужбовці. За середнього розміру пенсій по країні в 1524 гривні на Дніпропетровщині цей показник на сто гривень вищий.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Тролейбусники страйкують

Рішення про проведення безстрокової акції протесту ухвалив профком КП «Алчевськпастранс». Причина страйку — величезна заборгованість з зарплати, яка становить майже 2 млн. 400 тис. грн. Як повідомив заступник алчевського міського голови Володимир Фіщенко, зарплату тролейбусники не одержують з серпня минулого року. «Два мільйони гривень, які було виділено рішенням сесії Алчевської міськради на погашення частини боргу, перерахували підприємству ще на початку лютого, — пояснює Володимира Фіщенко, — але гроші досі лежать у казначействі. А може, їх там уже й немає». Але тролейбусників така відповідь не влаштовує. Вони втомилися чекати. Тому щопонеділка й щочетверга з 10:00 до 12:00 вони біля приміщення міськвиконкому обстоюватимуть свої права.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ЦИФРА

3 000 добровольців уже звернулося до прикарпатських військкоматів, повідомив на прес-конференції обласний військовий комісар полковник Ігор Павлюк.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Вулиця Морська за сантиметри від загибелі

В Іллічівську величенний зсув — глибиною 30 і довжиною 800 метрів — «пожирає» 13 приватних будинків, розташованих на вулиці Морській. Для ліквідації природного катаклізму необхідно 55 мільйонів гривень. Саме таку цифру екстрених протизсувних робіт називає перший заступник іллічівського міського голови Сергій Биченко. Зрозуміло, що таких коштів міський бюджет виділити не може.

Перші сигнали біди надходили ще чотири роки тому, коли з'явилися перші ознаки руху ґрунту. Іллічівці забили на сполох, і було ухвалено рішення про виділення 50 мільйонів гривень із державного бюджету. Щоправда, надійшло тільки 800 тисяч. Цієї суми не вистачило навіть на розробку проекту проведення невідкладних робіт з ліквідації зсуву.

До загибелі вулиці Морської залишилося 18 сантиметрів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Студенти–сироти отримали іменні стипендії

Грошові винагороди за успіхи в навчанні, громадській роботі, художній самодіяльності та спорті вручено студентам вищих навчальних закладів I—IV рівнів акредитації Вінниччини з числа дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування.

За інформацією обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, іменні стипендії цій категорії студентів вручають двічі на рік, по завершенні навчальних семестрів. Їх отримують спудеї денної форми навчання.

Ще 1998 року рішенням обласної ради та облдержадміністрації запроваджено форму підтримки студентів із соціально незахищених категорій громадян. За цей час матеріальну допомогу надано понад чотирьом тисячам студентів на загальну суму більш як чотири мільйони гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Ректор-утікач Петро Мельник збирається повернутися (Укрінформ)

Кобзар: путівник по життю

У Національному музеї Тараса Шевченка пройшла презентація (вперше після реконструкції) нового видання ДНВП «Картографія» — атлас «Шляхами Великого Кобзаря», присвячений 200-річчю з дня народження Т. Г. Шевченка і виготовлений на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою «Українська книга» 2013 року.

«Майже дев'яносто ілюстрованих сторінок видання містять біографію Тараса Григоровича Шевченка — поета і художника, творча спадщина якого увійшла до скарбниці світової культури, — каже директор ДНВП «Картографія» Ростислав Сосса. — Над ним працювала велика кількість шевченкознавців з України і з-за кордону».

Атлас складається з шести розділів, кожен з яких у хронологічному порядку висвітлює певний період життя Кобзаря. Хронологія подій в атласі подається за старим стилем. Докладно, із залученням нових даних, висвітлено дитячі та юнацькі роки поета, перші роки його перебування в Петербурзі, подорожі Україною, перебування на засланні в Орській фортеці й Оренбурзі, участь в Аральській описовій експедиції, службу в Новопетровському укріпленні, останні роки життя. На кожній сторінці представлено фоторепродукції його малярських творів. На картах вказано села, містечка і міста, якими мандрував Кобзар.

Президент Української асоціації видавців та книгорозповсюджувачів Олександр Афонін, головний редактор ДНВП «Картографія» Ірина Руденко, директор ДНВП «Картографія» Ростислав Сосса.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Реалії містобудування: лабіринти для пацюків. Думка громадськості ігнорується

Одна з головних проблем нинішнього законодавства в сфері будівництва — нівелювання думки жителів міста. Так вважає начальник Департаменту містобудування і архітектури КМДА Сергій Целовальник.

— Останні кілька десятиліть для містобудування були важкими. Місто втратило свої важелі керування. Громадські ради не впливають на рішення початку того або іншого будівництва. Вирішальне слово закріпилося за чиновниками, хоча саме городяни повинні мати право голосу. Дуже складно планувати й запускати великі проекти, які тривають 5—7 років, адже зі зміною влади — міняються і смаки, і правила гри, — зазначив головний архітектор столиці.

Нині в Україні значно спростилася система одержання дозволів на будівництво. В щорічному рейтингу Всесвітнього банку країна піднялася одразу на 145 позицій — зі 186-го на 41-ше місце. «З одного боку — це добре й для бізнесу, й для розвитку поліса. Однак, одержавши дозвіл на початок роботи, фірми часто виявляються фінансово слабкими, щоб її закінчити. У результаті маємо занедбані будинки, які перетворюються на лабіринти для пацюків», — зауважив заступник начальника профільного департаменту Андрій Вавриш.

Фахівці відзначають: знизився вплив і головних експертних організацій, таких як Спілка архітекторів. А це може негативно позначитися на вигляді наших міст. Зокрема, столиці, яка потребує окремого підходу до питання забудови.

Що ж стосується відновлення головної площі країни, то, на думку Сергія Целовальника, зараз не на часі ухвалювати раптові рішення.

— Що довше Майдан залишиться таким, який він є зараз, то більше людей його побачить і усвідомить, що відбулося в нашій країні. До того ж у нас ще немає ні остаточного проекту, ні фінансової підтримки. Ми перебуваємо в стадії осмислення, — прокоментував перспективи реконструкції київського Майдану Незалежності головний архітектор столиці.

Наталя МЕЛЬНИК.

ФОТОФАКТ

Профспілка продавців преси Київського метрополітену провела акцію протесту біля прокуратури Києва, щоб донести до прокурора столиці та громадськості інформацію про перешкоджання правомірній підприємницькій діяльності з боку правоохоронних органів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Спартак» повернули державі

У Миколаєві півтора року судових позовів, нарешті, завершилися перемогою справедливості — рішенням суду дитячу водноспортивну базу «Спартак» повернули в державну власність.

Одинадцять тенісних кортів, а також база для занять веслувальним і вітрильним спортом розташовані в одному із наймальовничіших місць міста, на березі річки Південний Буг. Не раз за останні роки виникали ідеї побудувати на їхньому місці щось зовсім не спортивне — то розважальний комплекс, то готель, те престижні житлові будинки...

«Спартак» було передано у приватну власність спеціально створеному ТОВ «Спортивно-оздоровчий комплекс «Україна». Тренери й батьки вирішили боротися. І ось Заводський районний суд Миколаєва скасував як незаконне рішення міськради. «Спартак» повернули дітям.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Футбол. Ліга Європи. 1/8 фіналу. Перші матчі. 13 березня.

«Лудогорець» (Болгарія, Разград) — «Валенсія» (Іспанія). 0:3 (Барраган, 8, Картабіа, 33, Сендерос, 59).

«Порту» (Португалія) — «Наполі» (Італія, Неаполь). 1:0 (Мартінес, 57).

«Базель» (Швейцарія) — «Зальцбург» (Австрія). 0:0.

«Ювентус» (Італія, Турин) — «Фіорентина» (Італія, Флоренція). 1:1 (Відаль, 3 — Гомес, 79).

«Ліон» (Франція) — «Вікторія» (Чехія, Пльзень). 4:1 (Фофана, 12, 70, Лагазетте, 53, Мвуемба, 61 — Горана, 12).

«Севілья» (Іспанія) — «Реал Бетіс» (Іспанія, Севілья). 0:2 (Баптістао, 15, Сальва, 77).

«Тоттенгем» (Англія, Лондон) — «Бенфіка» (Португалія, Лісабон). 1:3 (Еріксен, 64 — Родріго, 12, Луїзао, 58, 84).

АЗ (Нідерланди, Алкмар) — «Анжі» (Росія, Махачкала). 1:0 (Йоганссон, 23 (п).

Теніс. Індіан-Веллс, Каліфорнія (США). Чоловічий турнір. BNP Paribas Open. ATP World Tour Masters 1000. Призовий фонд — 6 169 040 доларів.

Чвертьфінал. **Олександр Долгополов (Україна, 28 сіяний) — Мілош Раонич (Канада, 10). 6:4, 6:4**.

У півфіналі Долгополов гратиме з переможцем пари Кевін Андерссон (ПАР) — Роже Федерер (Швейцарія).

Баскетбол. Єврокубок. Плей-оф. В 1/4 фіналу (18 і 26 березня) зустрінуться: **«Будівельник» (Україна, Київ) — «Црвена Звезда» (Сербія, Белград);** ТЕД (Туреччина, Анкара) — УНІКС (Росія, Казань); «Валенсія» (Іспанія) — «Альба» (Німеччина, Берлін); «Нижній Новгород» (Росія) — «Хапоель» (Ізраїль, Єрусалим).

***

Регулярний чемпіонат України. Суперліга. **«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 89:82 (21:21, 27:21, 28:28, 13:12). «Київ» — «Азовмаш» (Маріуполь). 78:84 (21:23, 21:28, 14:20, 22:13).**

Хокей. Чемпіонат КХЛ. Кубок Гагаріна. Плей-оф 1/8 фіналу. П'ятий матч. 13 березня. **«Донбас» (Україна, Донецьк) — «Динамо» (Латвія, Рига). 1:2 (0:1, 1:1, 0:0).**

Рахунок у серії — 3:2. Шостий матч відбудеться сьогодні в Ризі.

Чергові нагороди параолімпійців

Учора на Параолімпіаді в Сочі українські спортсмени виграли п'ять медалей.

Золоті нагороди здобули Григорій Вовчинський (біатлон, 15 км стоячи) і Олександра Кононова (біатлон, 12,5 км стоячи).

У біатлонних перегонах на 15 км серед спортсменів з вадами зору Анатолій Ковалевський виграв «срібло», а Віталій Лук'яненко розділив третє місце із представником Росії.

Бронзові відзнаки завоювали також Оксана Шишкова (у біатлонних перегонах на 12,5 км серед спортсменок з вадами зору) та Олена Юрковська (у перегонах на 12,5 км сидячи).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...журналісти звернулися до суду

У зв'язку з повною ліквідацією газети Черкаської ОДА «Нова доба», дев'ятеро працівників видання, серед яких журналістки з малолітніми дітьми, мали отримати вихідні виплати та компенсацію за невикористану відпустку.

Не дочекавшись законних виплат, колишні працівники газети написали заяви до Територіальної державної інспекції з питань праці та подали позов до суду.

Чекають вони відповіді й від нинішнього інвестора обласного видання «Нова доба» народного депутата України Геннадія Бобова.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

...після розслідування аварії звільнені п'ятеро осіб

Причиною вибуху метаноповітряної суміші на шахті «Північна» ДП «Макіїввугілля» стала іскра на контактах пускача лебідки, встановленої у виробці. До таких висновків дійшла комісія з розслідування причин аварії, яка сталася 17 лютого і забрала життя семи гірників. Ще 12 осіб були травмовані.

Як розповів голова первинної профспілкової організації шахти Віктор Любченко, попередньо було проведено ретельний огляд місця аварії, взято проби для аналізу, оглянуті кабельні мережі, контролююча апаратура тощо. Згідно з висновками експертів, вибух метану стався в непровітрюваній частині зупиненої лави. За підсумками розслідування звільнені заступник директора з виробництва, головний інженер і його заступник із протиаварійного захисту, начальник і механік дільниці з монтажу й демонтажу обладнання. Директор підприємства та низка посадовців шахти і об'єднання отримали суворі догани. Постраждалі продовжують курс лікування.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

...траси споруджуватимуть з поліпшеним самоскидом

Фахівці Кременчуцького автомобільного заводу презентували свою нову розробку — самоскид «КрАЗ С26.2М» **(на знімку)**. До традиційних якостей виготовлених у наддніпрянському місті великоваговиків — потужності, надійності та простоти в експлуатації — додалися комфорт для водія та більша вантажопідйомність. Адже кузов новинки є 14-кубовою самоскидною платформою з телескопічним підйомним механізмом.

Водночас розташована над двигуном ліцензійна кабіна «МАН» забезпечує водієві «європейські» зручності й, відповідно, меншу втомлюваність. Тут є навіть додаткове місце для відпочинку. З огляду на перспективу не менш важливо

й те, що 400-сильний дизельний двигун класу Євро-4 має потенціал забезпечення стандарту Євро-5. Новим самоскидом можна перевозити різні вантажі. Однак, на думку спеціалістів, найоптимальніше використовувати його на будівництві доріг.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

Фото надане прес-службою ПАТ «АвтоКрАЗ».

МОЗ скоротить фінансування низки державних програм, зменшення витрат на які не несе безпосередньої загрози здоров'ю людей — *міністр охорони здоров'я Олег Мусій*

Японський учений Терухіко ВАКАЯМА, нещодавнє дослідження якого в області вивчення стовбурових клітин назвали революційним, заявив про необхідність відкликати результати своїх наукових розвідок через сумніви стосовно їх точності, *повідомляє УНІАН*

Шлях між минулим і майбутнім
літопише експозиція Національного музею медицини

Про будівлю, що на київській вулиці Богдана Хмельницького, 37, знають далеко за межами нашої країни. Її історія сягає у 1853 рік — саме тоді за проектом знаменитого архітектора О. Беретті тут було побудовано Анатомічний театр Київського університету, який нині є пам'яткою архітектури XIX століття. Утім, не ця обставина зробила будівлю популярною. Вона пов'язана з нинішнім хазяїном приміщення — Національним музеєм медицини України, створеним з ініціативи й під керівництвом професора Олександра Грандо.

Біля натурного інтер'єра «Василь Образцов біля ліжка тяжкохворої».

З директором музею доктором медичних наук, професором Вадимом Шипуліним ми переходимо із зали до зали, від одного розділу експозиції до іншого. Численні експонати відтворюють картину становлення і розвитку медицини в Україні з найдавніших часів до сьогодення. Перед нами з'являються історичні реліквії, старовинний медичний інструментарій, лікарські рослини, що їх вживали в народній медицині, літописні джерела.

А ось — натурний інтер'єр лазні часів Київської Русі (X—XI ст.), яку використовували не тільки для гігієнічних цілей, а й для лікування. XVIII і XIX століття представлені першими медичними підручниками, написаними українськими вченими, макетом Києво-Могилянської академії, панорамою, що відтворює медичну допомогу в козацькому війську, натурними інтер'єрами аптеки кінця XVIII століття тощо. Тут також можна «побачити» видатні наукові праці й відкриття у різних галузях медицини, зокрема, перше у світі прижиттєве встановлення діагнозу «інфаркт міокарда» київськими терапевтами В. Образцовим і М. Стражеско, відкриття анатомом В. Бецем велетенських клітин у головно-му мозку, визначення Г. Мінхом та І. Мочутковським задовго до європейських науковців ролі паразитів у передачі людині висипного й поворотного тифів.

Серед експонатів, що найбільше приваблюють і запам'ятовуються, — оригінальні інтер'єри першої операційної на медичному факультеті Київського університету з повним оснащенням того часу й фігурами в натуральну величину видатних хірургів Пирогова та Караваєва під час операції, інтер'єр відомого епідеміолога професора Заболотного — за мікроскопом. А ось — Василь Образцов біля ліжка тяжкохворої.

«Корифеї вітчизняної медичної науки й практики «ожили» завдяки великому майстрові Спартаку Британу», — розповідає Вадим Шипулін. Цей чудовий скульптор розробив унікальну технологію відтворення людських фігур. У нашому музеї встановлено шістнадцять із них, можна сказати, майже не відрізняються від живих людей.

За словами директора, такі само муляжі, виконані Британом, є у музеях у Вінниці, Бердянську, Львові, Каунасі, Калінінграді, Санкт-Петербурзі.

На наше прохання зупиняємося біля натурного інтер'єра «Земський (сільський) лікар у хаті українського селянина».

— Вадиме Петровичу, чи можна, на ваш погляд, провести паралель між земським лікарем, що давно канув в історію, і лікарем сімейним, що народжується, так би мовити, в ході медичної реформи в нашій країні, пілотний проект якої нині реалізується у трьох областях і Києві, — запитуємо в директора.

— Стосовно сьогоднішнього дня паралель ця, на жаль, буде похилою. Наша земська медицина в XIX столітті вважалася однією із найкращих в Європі, а земський лікар був богом і царем у своїй місцевості. Престиж і авторитет лікаря тієї епохи були незрівнянно вищі, ніж тепер. Та й клас, м'яко кажучи, не на користь нинішнього покоління. Чим це пояснити? Пошлюся на приклад: із 16 осіб, прийнятих у 1841 році на медичний факультет Київського університету Святого Володимира, було випущено лише 4 дипломовані фахівці... Уявляєте, які жорсткі вимоги до знань пред'являлися! До цього слід додати, що й праця медика тоді цінувалася в державі зовсім по-іншому...

Як і в будь-якому іншому такому закладі вінцем експозиції Національного музею медицини є Книга відгуків. Товстезна й важка вона зберігає величезну кількість записів, що їх за більш як тридцять років, що минули після відкриття музею, залишили його відвідувачі — люди різних поколінь і професій, бізнесмени й меценати, громадські діячі й державні лідери.

— У 1986 році, наприклад, музей відвідав знаменитий американський мільярдер і філантроп Арманд Хаммер, — розповідає Вадим Шипулін. — Він побував тут зі своїм зятем доктором Гейблом, котрий приїхав допомагати постраждалим від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Був тут також і експрезидент Франції Жак Ширак. За радянських часів керівник України Володимир Щербицький не раз приводив сюди високих закордонних гостей.

Цікавимося в директора тим, чи бували в музеї президенти й прем'єр-міністри України епохи її незалежності.

— Тільки Леонід Кучма, — відповідає Вадим Петрович. — Із прем'єрів не було нікого.

Слід зазначити, що головними відвідувачами музею є студенти медичних вузів. Зрозуміло, не тільки київські — з усієї країни та із-за її меж. Це логічно й зрозуміло. Майбутнім терапевтам, кардіологам, хірургам, фармацевтам, педіатрам особливо важливо й корисно зазирнути в історію професії, яку вони обрали, на власні очі «побачити» її видатних представників, тих, хто прокладав шлях до сучасної медицини, пізнати й відчути свою відповідальну місію в суспільстві. Й усвідомити, на чому ґрунтується честь справжнього лікаря. До того ж не можна забувати, що шлях у майбутнє завжди пролягає через пам'ять про минуле.

Латунний мікроскоп XIX століття.

Віктор ЧАМАРА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

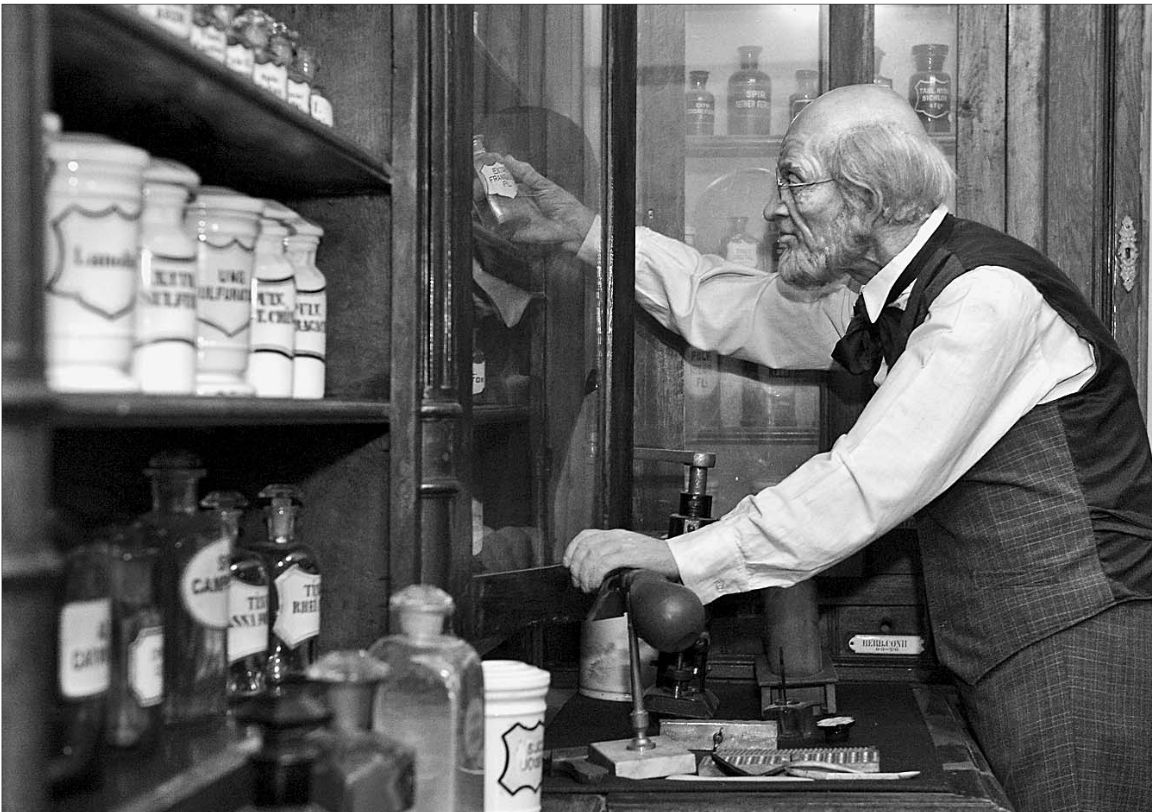

Аптека кінця XVIII століття.

ФАКТ

Із 16 осіб, прийнятих у 1841 році на медичний факультет Київського університету Святого Володимира, було випущено лише 4 дипломовані фахівці...

Київські терапевти В. Образцов і М. Стражеско перші у світі встановили прижиттєвий діагноз «інфаркт міокарда»

ТзОВ "Західна фінансово-промислова товарна біржа" проводить публічні торги з продажу майна:

ВАТ "Надвірнянський Лісокомбінат", розташованого в м. Надвірна, вул. Соборна 163, Івано-Франківської обл.

Інформація про боржника, продаж майна якого здійснюватиметься на аукціоні: Відкрите акціонерне товариство "Надвірнянський лісокомбінат" (78405, м. Надвірна, вул.Соборна,163 Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 00274358).

Характеристика майна:

Лот № 1: товарно-матеріальні цінності побутово-виробничого призначення (згідно переліку), що знаходять за адресою: м.Надвірна (вул. Соборна,163) Надвірнянського району Івано-Франківської області стартовою вартістю 183 927,94грн. з ПДВ (з правом зниження ціни).

Повторно:

Лот № 2: нежитлові будівлі, споруди та передавальні пристрої, що знаходять за адресою: м.Надвірна (вул. Майданська, 12) Надвірнянського району Івано-Франківської області стартовою вартістю 1 238 893,60 грн з ПДВ (з правом зниження ціни).

Для участі в торгах учасникам необхідно сплати гарантійний внесок в розмірі 10% від стартової ціни та реєстраційний збір в розмірі 51,00 грн. Переможцю аукціону податкова накладна не видається. Заявки на участь в торгах необхідно подавати особисто або поштою за адресою: м.Надвірна, майдан Шевченка, 33 каб.14 не пізніше трьох днів до початку проведення аукціону.

Для участі в торгах необхідно подати:

для фізичних осіб - заявка, копія паспорта, ід. кода та підтверджуючі документи про сплату реєстраційного збору та гарантійного внеску.

Для юридичних осіб - заявка, копії установчих документів, витяг з ЄДРПОУ та підтверджуючі документи про сплату реєстраційного збору та гарантійного внеску.

Переможець торгів визначається серед учасників, що запропонували найвищу ціну. Переможець торгів повинен внести кошти за придбане майно протягом 30 днів на рахунок ВАТ "Надвірнянський лісокомбінат". Організатором аукціону є ТзОВ "Західна фінансово-промислова товарна біржа", що знаходиться за адресою: м.Надвірна, вул.Визволення,7, тел. 096 140 46 30.Додаткову інформацію можна отримати в організатора аукціону.

Торги відбудуться 15 квітня 2014 р о 10 год 30 хв. за адресою: м. Надвірна, вулиця Соборна, 163, каб.7.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів

1. Замовник:
1.1. Найменування: АК "Харківобленерго".
1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954.
1.3. Місцезнаходження: вул. Плеханівська, 149, м. Харків, 61037.
1.4. Особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками:
Прізвище, ім'я, по батькові: Науменко Дмитро Миколайович.
Посада: секретар комітету з конкурсних торгів.
Телефон: (057) 740-14-85, 740-11-25, 740-12-94
Тел./факс: (057) 731-24-86.
E-mail: plan@obl.kh.energy.gov.ua.
2. Фінансування закупівлі:
2.1.Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства.
3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю:
www.oblenergo.kharkov.ua.
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування закупівлі: 2 об'єкта: Реконструкція ПЛ 110 кВ "Залютіно - т. Коз. Лопань".
4.2. Кількість або обсяг виконання робіт: детально в документації.
4.3. Місце поставки товару, виконання робіт: м. Харків.
5.4. Строк виконання робіт: протягом 2014 р.
6. Місце отримання документації конкурсних торгів:
за адресою замовника, каб. 209.
7. Забезпечення пропозиції конкурсних торгів: не вимагається
8. Подання пропозицій конкурсних торгів:
8.1. Місце: за адресою замовника, каб. 209.
8.2. Строк: 04.04.2014 до 08-30.
9. Розкриття пропозицій конкурсних торгів:
9.1. Місце: за адресою замовника, студія апаратних нарад.
9.2. Дата та час: 04.04.2014 14-00.

Рішенням Загальних зборів учасників Підприємства в формі Товариства з обмеженою відповідальністю "Комфорт-Лайн" (Протокол № 12/03/14 від 12.03.14р.) вирішено припинити Підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю "Комфорт-Лайн" (ЄДРПОУ код 35011110; місцезнаходження: 39451, Полтавська обл., Машівський р-н, с. Мала Нехвороща, вул. Леніна, 18) шляхом його ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії ТОВ "Комфорт-Лайн" призначено Очеретяну Ю.В. Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "Комфорт-Лайн" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: 39451, Полтавська обл., Машівський р-н, с. Мала Нехвороща, вул. Леніна, 18.

Приватне підприємство "Електро-Комфорт", ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 30583593, юридична адреса: вул. Гашека, 6, кв. 3, м. Львів, 79031, Постановою господарського суду Львівської області у справі № 914/2872/13 від 23.12.2013 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Провадження у справі № 914/2872/13 знаходиться в господарському суді Львівської області.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мацьоцький Олександр Ігорович (Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 166 від 08.02.2013 року).

Кредитори з вимогами за зобов'язаннями боржника, що виникли під час проведення процедур банкрутства, подаються протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення до господарського суду Львівської області за адресою **79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128 та ліквідатору за адресою 58013 м. Чернівці вул. Комарова, 31, кв. 28.**

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Телефон для довідок **+380506726797,** електронна пошта **2524512436@mail.gov.ua.**

Рішенням Загальних зборів учасників Підприємства в формі Товариства з обмеженою відповідальністю "Грейн" (Протокол № 12/03/14 від 12.03.14р.) вирішено припинити Підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю "Грейн" (код ЄДРПОУ 31911485; місцезнаходження: 39400, Полтавська обл., Машівський р-н, смт. Машівка, вул. Леніна,130) шляхом його ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії ТОВ "Грейн" призначено Очеретяну Ю.В. Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "Грейн" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: 39400, Полтавська обл., Машівський р-н, смт. Машівка, вул. Леніна,130.

Оголошується конкурс з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута товариства з обмеженою відповідальністю "Ханженковський завод двигунів" (код 05461467, юридична адреса: 86137, Донецька область, м. Макіївка, вул. Заводська, 10; постанова Господарського суду Донецької області по справі №45/137б від 25.10.2012 р. про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури ТОВ "ХЗД"). Письмові пропозиції від фізичних або юридичних осіб, що відповідають вимогам ч.6 ст.49 Закону України №2343-XII про проведення аукціону з продажу майна банкрута приймаються протягом 10-ти календарних днів від дати публікації. Ліквідатор Тищенко О.І., тел. 099-636-91-57; адреса: 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33.

Приватне підприємство "Луганський Аукціонний Дім" м.Луганськ оголошує про проведення 02.04.2014р об 11:00 аукціону з продажу майна підприємства - банкрута Товариства з обмеженою відповідальністю "Будкомплект", ідентифікаційний код 25366104, розташованого за адресою: Луганська обл., м.Луганськ, вул.Краснодонская, 1 "З", а саме:

- ЛОТ №1 недобудований житловий будинок з входом у підвал розташований за адресою: Луганська область, м.Луганськ, вул.Побєдоносная, 1д (литер БТІ А-8, пд, а, а') загальною площею 6366,2кв.м. Початкова (стартова) вартість лоту 4831863,00 грн.(Чотири мільйона вісімсот тридцять одна тисяча вісімсот шістдесят три гривні 00 копійок) без ПДВ.

Повний текст оголошення про проведення аукціону з відомостями, передбаченими ст. 59 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника" оприлюднене 04.03.2014р. за № 1290 на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України - vgsu.arbitr.gov.ua.

Ліквідатор ЗАТ "Догмат - Україна" (код ЄДРПОУ 32110268) оголошує конкурс на визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута (справа № 5011-49/4687-2012 господарський суд м. Києва).

Пропозиції направляти протягом семи днів за адресою: 02095, м. Київ, а/с 14 або безпосередньо ліквідатору (тел. 098-391-26-26, електронна адреса: bankrut2012@yandex.ua).

Втрачені 08.03.2014 року документи, видані на ім'я Слимак Тетяни Володимирівни, а саме: паспорт громадянки України серії СК №808658, виданий Бориспільським МРВ ГУ МВС України в Київській області 20.03.1998 року; посвідчення водія серії ВАН №006386 та технічний паспорт серії ІІА №011665 на автомобіль MITSUBISHI LANSER державний номер АІ3875ВМ, вважати недійсними.

Приватне підприємство
"Луганський Аукціонний Дім"
повідомляє, що 26.02.2014р. на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України - vgsu.arbitr.gov.ua за № 1162 оприлюднене оголошення про проведення 28.03.2014р о 11:00 аукціону з продажу майна ПАТ "Іванівський верстатозавод", ідентифікаційний код 00285735, розташованого за адресою: 94643, Луганська область, смт. Іванівка, вул. Октябрська, 14.

Арбітражний керуючий Косякевич Сергій Олексійович оголошує конкурс на визначення організатора аукціону з продажу майнових активів підприємств, щодо яких відкрито ліквідаційну процедуру, у порядку розділу IV Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Заявки приймаються протягом 5 днів з дати публікації цього оголошення за адресою: 04211, м. Київ, а/с 5, Косякевич С. О.

Протоколом № 1-п загальних зборів Товариства з обмеженою відповідальністю "Альянс Автосервіс" від 11.03.2014 р. (69005, м. Запоріжжя, вул. Патріотична, буд. 64-б, приміщення 47, ЄДРПОУ 35718962) прийнято рішення про ліквідацію товариства.

Майнові претензії кредиторів приймаються протягом 2 місяців з моменту публікації цього повідомлення за місцезнаходженням товариства.

Ліквідатором призначено Губенко В.К. (ІПН 3131813053, 71700, Запорізька обл., м. Токмак, вул. Володарського, буд. 10).

Антивоєнний музичний захід «Маніфест миру» пройде цими вихідними на Театральній площі перед Одеським оперним театром, *передає Укрінформ*

З 24 по 27 квітня у Славутичі на Київщині, поблизу Чорнобиля, відбудеться Перший міжнародний фестиваль кіно та урбаністики «86». *Як повідомили УНН в оргкомітеті заходу,* фестиваль присвячений проблемам сучасних міст, альтернативній енергетиці та екології

Олексій КРАВЧУК: «Лялька не може збрехати»

Заслужений діяч мистецтв України актор і режисер Олексій Кравчук другий рік працює в Луганську, залишивши домівку у Львові. Чим привабив його схід країни? Про це він розповів нашому кореспонденту.

— Олексію, ви довго й досить успішно були директором Львівського театру імені Леся Курбаса, й раптом переїхали до Луганська, стали головним режисером театру ляльок. Незвичайний вибір! Що спонукало до цього?

— Вважаю, що Луганськ — неймовірно перспективна театральна територія країни. Це — якась магнетична земля. Місто позбавлене комплексу столиці, і це його щастя, бо воно сьогодні має можливість розвивати театральну справу. Тут є великий простір для творчості, свободи вибору. І це надихає. Маю багато планів. Насамперед, хочемо звезти до нашого театру всі події культури, що відбуваються в країні. Навіть думаємо про випуск у Луганську театрального журналу, де буде полеміка, роздуми про розвиток театру. Потрібен діалог, бо театри у нас різні, неоднакові люди, тож дуже важливо, щоб на перетині цієї різності з'явилося щось третє. Це як у житті. Коли чоловік і жінка кохають один одного, з'являється дитина — плід їхньої любові.

ФАКТ

Задумано цікавий проект під назвою «2Л» — Луганськ і Львів.

— Ви з таким захватом про все говорите. Може, поділитеся своїми задумами?

— Охоче. Насамперед ми започаткували дуже цікавий проект «Нелялькові зустрічі в ляльковому театрі». Мета — щоб театр ставав культурним центром міста, і до нього приходила і малеча, й батьки. На одній з перших зустрічей луганчани спілкувалися із головним режисером Харківського театру ляльок Оксаною Дмитрієвою, яка презентувала свій погляд на театр. Потім артист Олег Драч представляв свою методологію роботи з актором. Прийшли молодь, студентство. До речі, Луганська державна академія культури і мистецтв нині виходить на високий рівень. Це радує, бо ми звідти беремо кадри. «Нелялькові зустрічі...» теж відіграють роль у вихованні спеціалістів. Ми хочемо показати театр із різних боків. Є домовленість із Юрієм Андруховичем, що він приїде до Луганська. Мені випала честь ставити шекспірівського «Гамлета» за його перекладом. Андрухович шукає мову, яка нині справді жива. Крім того, до нас мають приїхати цікаві українські режисери Володимир Кучинський, Андрій Жолдак.

Далі з нами працюватиме дуже цікавий сценограф Олексій Хорошко, колишній луганчанин, який вже літ 15 живе у Львові, викладає в театральній академії. Є домовленість про співпрацю з головним балетмейстером київського театру імені Франка Ольгою Семьошкіною. Вона проведе у нас майстер-класи. Ольга — фантастичний режисер з пластики! А ще у нас склався добрий контакт з чудовим українським драматургом Павлом Ар'є. Він написав дуже цікаву і злободенну п'єсу, де є новий погляд на ветеранів війни. Йдеться про стосунки воїнів УПА і Радянської армії. П'єса вийшла тепла, зворушлива... Хочемо поставити її в ляльках, бо маємо шанувати ветеранів і знайти внутрішні примирення з будь-яких питань.

У кабінеті Олексія Кравчука побажання можна написати просто на стіні.

— Кажуть, що зі Львова до Луганська ви їхали на мотоциклі.

— Так, це було у 2012 році, коли мене запросили сюди працювати. Мотоциклом я проїхав велику територію. Мене вразили донецький степ, половецькі кам'яні баби. З одного боку — це ознака сили, потужності. З другого — це те, що зберігає. Це жінка. Чоловік загинув, а вона у цьому степу підтримувала вогнище, ростила дітей, будувала хати — і з'явилося місто. Луганщина має материнське начало, отже, колосальну енергію, а це саме те, що треба для розвитку культури. До речі, Ліна Костенко підтвердила, що має свій сентимент до Луганщини. А розмова з нею була про те, що ми хочемо взяти до постановки її «Сніг у Флоренції». Я хочу поставити п'єсу про потужне жіноче начало саме на цих землях. А Львів... Це місто завжди зберігало такі речі. Щодо Луганська, то він їх відкриває. У Олексія Хорошка виник цікавий проект «2Л». Тобто Луганськ і Львів — два крайні регіони України. В ньому зможуть перетинатись якісь театральні задуми. Ще хочемо запросити Івана Малковича — автора та перекладача багатьох книжок для дітей, і поговорити про перекладну літературу. Бо наше місто (а я можу його так називати, я в Луганську працюю) має дві мови. Ми творимо російською і українською, отже, переклади на двох мовах, які ми хочемо брати, повинні бути достойні.

ДУМКА

«Луганськ позбавлений комплексу столиці, і це його велике щастя».

— Олексію, ви якось сказали, що лялька не може брехати.

— Ляльковий театр набагато давніший за драматичний. Драматична форма може десь схибити, лялька — ні. У актора-ляльковода завжди є момент, який я називаю даром матері. Адже мати завжди зробить так, щоб її дитя стало на ноги, заговорило, усміхнулось. Актор реалізується через ляльку. Драматичний актор інший. Йому доводиться долати свій егоцентризм. Я теж немало боровся зі своїм егоцентризмом, і лише це допомогло побачити те, чого раніше не помічав. Будете сміятись, але коли я ставив свій перший ляльковий спектакль, то привіз із собою заслуженого артиста України Валерія Середу. Бо тоді ще не знав специфіки театру ляльок. Валерій мені дуже допоміг і багато чого навчив.

Торік ми чимало гастролювали, на міжнародному театральному фестивалі в Черкасах грали «Синього птаха» Метерлінка. Потім на міжнародному фестивалі у Миколаєві наша постановка «Руда компанія» отримала три дипломи, зокрема, за кращу чоловічу і жіночу ролі. На фестивалі у Києві наш «Синій птах» здобув нагороду за режисуру.

— За вашими спостереженнями, луганський театральний глядач змінюється? В який бік?

— Змінюється, і на краще. Луганський глядач — дуже щирий. Щирість, відвертість — якості цієї землі. Люди стають розумніші, тому треба брати хорошу драматургію, хороших режисерів, привозити інші хороші театри. Нещодавно ми говорили про це з Романом Віктюком, і він обіцяв обов'язково приїхати до Луганська. Глядача можна заманити до театру або французькою комедією з фривольностями, або національною темою з шароварами й віночками. Але це вже буде заробляння грошей.

— В Луганську у вас з'явилося багато друзів. Спілкування з ними надихає на якісь ідеї?

— Ідей багато. Приміром, хочемо зробити проект «Україна очима ляльки» — організувати експедицію в усі регіони нашої держави. А почати з селища Мілове Луганської області. Їхати через села, слухати людей, збирати пісні, традиції, а потім поставити виставу, до якої увійдуть найцікавіші зразки народної творчості. У такій команді повинні бути актори, музиканти, драматург. Дуже хотілося б, щоб в експедиції взяв участь драматург, художник-концептуаліст Павло Ар'є. Гадаю, що йому, львів'янину, буде цікаво познайомитися з культурою сходу України. Це, звичайно, велика робота, і вона вимагає великої підготовки, але ми йдемо на це свідомо. Театр має акумулювати в собі все, що відбувається в житті, незалежно від того, хто на сцені виконує ролі, — ляльки чи актори.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

ФОТОФАКТ

У львівській галереї «Зелена канапа» місцевий художник Мирон Катаран презентував свою виставку «Персоналії» — портрети Елвіса Преслі, Монтсеррат Кабальє, Стінга, Едіт Піаф та інших відомих особистостей.

Фото Євгенія КРАВСА.

Книжки та люди

Досягнення мешканця Світловодська Сергія Михайленка привернули увагу організаторів щорічної національної премії «Гордість країни», заснованої Фондом Віктора Пінчука.

Дванадцять років тому в драматичних обставинах Сергій Михайленко втратив праву руку та ногу. Проте це не завадило йому займатися спортом, він неодноразово перемагав у змаганнях різних рівнів. Остання перемога Сергія Михайленка — заплив Кременчуцьким водосховищем, здійснений минулого року. У найближчих планах — більш як 10-кілометровий заплив.

Сергій потрапив до числа претендентів на перемогу в номінації «Сила духу», одну з одинадцяти номінацій премії.

Урочиста церемонія визначення переможців транслюватиметься на каналі СТБ 12 квітня ц. р.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

ТИМ ЧАСОМ

Титул «Українська книжка року» може здобути кіровоградське видання для школярів «Кіровоградщина. Історія рідного краю». Посібник уже пройшов відбір у номінації «За сприяння у вихованні підростаючого покоління» комітету з присудження щорічної премії «Українська книжка року», який очолює письменник Іван Драч. Шанси перемогти у видання досить великі. Книжку видано за кошти обласного бюджету. Її автори — лауреати обласної премії імені Володимира Ястребова.

Боротьба з власним егоцентризмом дає змогу побачити речі, які раніше не помічав

Писав, як і жив: без фальші та ілюзій

Нещодавно виповнилося 60 років із дня народження Григора Мацерука

«На межі Волинської і Брестської областей загубилося село з дивною і магічною назвою Бучин. На географічних картах воно позначене цяточкою завбільшки в макове зерно. Про Бучин не знають ні туристи, ні історики... Хіба що мисливці, зваблені віддаленістю села від великих центрів і велелюдних шляхів, пливуть до нього зі Львова, Луцька, Нововолинська», — так починається один із розділів повісті «Практика», написаної наприкінці 1970-х років. Не сумніваюся, що тепер про загублене у лісах село Бучин знає більше людей. Бо воно дало українській літературі неординарного автора Григора Мацерука* (на знімку), *життя якого раптово обірвалося у 27 літ.

...Майже тридцять три роки відділяє мене від того березневого дня 1981-го, який я зустрів у лісах Башкирії, неподалік від Бєлорецька, де служив в армії офіцером-дворічником. Після ранкового розводу зателефонували у штаб батальйону з пошти глухого села Татли і повідомили, що на моє ім'я є термінова телеграма з Чернівців, її треба забрати. Щось трапилося. Але що? Телеграма була від моєї дружини: «Помер Григір. Похорон 4 березня». У мене ще залишалося півтори доби. Але де башкирські ліси, з яких цілу ніч треба їхати поїздом лише до Уфи, а де ті Чернівці. На похорон друга я не потрапив.

Страшна звістка буквально приголомшила мене. Падав густий лапатий сніг. Я повертався у військову частину і не міг стримати сліз. Як же так! Ще два тижні тому ми зустрічалися з Григором у Чернівцях, куди я прилетів на вихідні з Харкова, де перебував цілий місяць на курсах. Випили по чарці, згадували студентське життя, ділилися планами...

Уже після його смерті, розглядаючи фотографії з тієї останньої зустрічі, запримітив, скільки у погляді Григора тихої печалі — немов він передчував свою близьку кончину і брав його жаль за цим світом.

А тоді я не звернув на це уваги. Про трагічну розв'язку навіть не думалось. «Ще кілька днів тому ми вітали його з 27-літтям. Зичили довгого життя, творчих успіхів... А сьогодні його з нами немає. Неможливо повірити, що пішла з життя людина, до глибини душі залюблена у нього, повна творчих сил і енергії, молодих поривань, творчих планів», — то зі скромного некролога, вміщеного в газеті «Молодий буковинець», де перспективний журналіст і письменник відпрацював свою першу й останню творчу п'ятирічку.

Справді, ніхто не хотів вірити, що сталося непоправне.

Так, проблеми з серцем у Григора Мацерука були ще з дитячих літ. Йому б себе поберегти, зайвий раз перестрахуватися. Але то був би не Григір. Він явно не належав до тих осіб, хто не встигне зайвий раз чхнути, а вже біжить до лікаря. Лікував себе спілкуванням з майбутніми героями своїх нарисів та оповідань, терміновими відрядженнями, довгими годинами напруженої праці.

Під кінець 70-х років він досвітками вже поспішав у редакцію, щоб за годину-півтори до початку ранкової метушні у тиші написати кілька абзаців нового оповідання. За машинкою нерідко проводив і вихідні. Здавалось, він поспішав. Наче боявся, що часу для творчості відведено мало. Вже згодом я зрозумів — то і справді так було.

Григір Мацерук залишив нам три повісті — «Мишустик», «Практика» і «Коріння», понад півсотні оповідань, низку нарисів, рецензій. У творчості він намагався уникати однозначності характерів, поверхового, «причесаного» письма. Бо кожна людина — складний світ. І сказати про неї однозначно — значить, піти супроти правди, збіднити, знецінити свій голос.

Оповідання Гр. Мацерука — своєрідне зізнання в любові до таких людей, як шофер Мишустик з однойменної повісті і сліпий Нестор («Заповідаю довго жити»), як розстріляна Марія («Химерне оповідання») і скалічений на війні Саливончик («Зозулі кують на світанку»)... Перечитуєш — і спадають на думку слова Григора Тютюнника, якого його молодший тезко вважав своїм навчителем: «Немає загадки таланту, є вічна загадка любові».

Так склалося, що за життя Григір побачив лише кілька своїх творів, надрукованих у періодиці. Вже після смерті з'явилася низка його оповідань «Заповідаю довго жити» (під однією обкладинкою з іншим прозаїком) у Києві, у видавництві «Радянський письменник». До речі, відзначена Чернівецькою обласною комсомольською премією ім. Кузьми Галкіна за 1984 рік. І лише через чверть століття побачив світ солідний том вибраного Григора Мацерука «По кому росте трава» у видавництві «Букрек» (Чернівці), який дбайливо впорядкували його дружина Валентина і син Артем. А грунтовну передмову написав письменник Мирослав Лазарук.

Знаю з досвіду, скільки нервів і часу потребує щоденна журналістська праця, як вона поглинає газетяра, нерідко почуваєш себе галерником, прикутим до весел.

І не вірте тим, хто вам доводитиме, що можна успішно поєднувати роботу журналіста й письменника. То неможливо. Як неможливо по-справжньому кохати дві жінки.

Так, нам можуть наводити приклади Габріеля Гарсіа Маркеса, Василя Симоненка, Федора Зубанича... Але й у них потяг до художнього слова зрештою брав верх. Не сумніваюся, що так би сталося і з Гр. Мацеруком, якби трагічно не зупинилося його серце.

...На пам'ятнику, що на могилі в Чернівцях, вибиті у бронзі слова одного з його героїв: «Щоб усе живе до тебе озивалося». Таким усміхненим, з неодмінною сигаретою в руці, залюбленим у життя і людей зостався він назавжди молодим у нашій пам'яті. І досі веде з нами щиру, довірливу розмову голосом героїв своїх талановитих творів.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

ПРЯМА МОВА

«По-різному оцінюють сучасна критика та літературознавство особливості прози Гр. Мацерука. Та в одному сходяться майже одностайно: письменник тонким прочитанням людського характеру, природи взаємин протиставляв себе існуючій у ті часи літературній кон'юнктурі, де було дуже багато пафосу, псевдопатетики, котурного монументалізму, за якими губилася людина та її душа, викликаючи в читача зневіру і зневагу. Ні, не маленькими, дріб'язковими були його герої, а самовідданими життєлюбами, такими ж, як і їхній ще молодий творець».

Мирослав Лазарук, головний редактор часопису «Буковинський журнал».

Велична чарівність

Незбагненний і дивний цей художник-графік, живописець Олександр Івахненко! Усі, хто мав слово на відкритті його виставки, були щирі й одностайні: це велике мистецьке свято. А він тримався так, наче й не про нього йдеться. А в кінці урочистої процедури навіть сказав: «Я не хотів влаштовувати виставку, а вони мене змусили...» Вони — це працівники Музею книги і друкарства України, що в Києво-Печерському заповіднику. Тут було представлено понад 70 графічних робіт Олександра Івановича, книжкові видання з колекції музею, оформлені ним, та близько сорока живописних полотен з приватної колекції художника.

У своєму виступі на відкритті вернісажу директор Музею книги і друкарства Валентина Бочковська наголосила: «Олександр Іванович є яскравим представником сучасної образотворчості, що поєднує новаторство з традиціями національного мистецтва, культури народу, його духовності. Митець належить до плеяди найталановитіших українських майстрів книжкової графіки. Його творчість позначена глибоким, вдумливим прочитанням літературних творів, тонким психологізмом, наповнена духовністю народного життя, його багатою культурою».

А ось як оцінив творчий доробок художника заступник директора цього музею з наукової роботи Дмитро Палій: «Картини Івахненка возвеличують Україну. На них грою барв зображені народні звичаї, побут, одяг, образи героїчних захисників України, а також ціла галерея винятково красивих жіночих постатей, кожна з яких промовляє до глядача іконною святістю. Виставка наснажує і підносить глядача на високий рівень духовності. Олександр Іванович показав себе як майстер нових форм в образотворчому мистецтві. За почерком його картини розпізнають здалеку».

Олександр Івахненко біля своїх картин.

На виставці були представлені найвідоміші роботи Івахненка: цикли ілюстрацій до кіноповісті Довженка «Зачарована Десна», повісті Купріна «Поєдинок», творів Шевченка. Саме за ці та інші полотна Олександр Івахненко, уродженець Чернігівської області, ще у 1989 році отримав Шевченківську премію.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Івана ЗАБІЯКИ.

ЗАЯВА

На захисті російської мови

Львівське «Видавництво Старого Лева» розповсюдило свою офіційну позицію щодо видання першої російськомовної книжки.

Видавництво вирішило надрукувати першу за 11 років свого існування книжку російською мовою. Це — «Если бы я была...» Зої Казанжи. Написала її одеситка, ілюструє харків'янка — Даша Ракова, а видасть львівське видавництво.

Львівські видавці пояснюють, що надрукувати російськомовну книжку вирішили одразу після «поспішних та непродуманих рішень нової влади зі скасування закону про мови Ківалова-Колесніченка». У їхній заяві сказано, що в ситуації, в якій нині опинилася Україна, «нам потрібно об'єднуватися навколо спільних цінностей та ідеалів. І не дозволяти вибудовувати між собою стіну ворожнечі чи піддаватися на провокації. Сьогодні йде потужна інформаційна війна, спрямована на те, щоб розділити Україну та налаштувати українців одних проти одного. На сході та півдні людей лякають «бандерівцями», які ненавидять неукраїномовних. Захід України лякають східняками, які на дух не переносять українську мову. Насправді ж — і ми це бачимо на Майдані — українці зі сходу і з заходу, з півдня і півночі, україномовні та російськомовні стоять пліч-о-пліч у боротьбі за нову державу, за свої права, і протестують вони проти злочинної влади та корупції, а не проти особистих прав один одного.

Ми жодним чином не захищаємо закон Ківалова-Колесніченка. Це — ганебний недолугий закон. Звісно, його потрібно скасовувати і ухвалювати інший. Але таке важливе і дражливе для українського суспільства питання, як закон про мову, потрібно приймати врівноважено та з урахуванням інтересів усього суспільства, а не поспіхом».

Письменниця, головний редактор «Видавництва Старого Лева» Мар'яна Савка підкреслила: «Сьогодні, коли суспільство сягнуло найвищого емоційного градуса, дуже не на часі скасовувати закон про мови, бо люди на сході чи півдні країни не можуть до кінця розібратися і сприймають це як боротьбу безпосередньо з ними. Це не я про це говорю. Прислухайтеся до соціальних мереж. Якщо політики не вміють заспокоювати звичайних людей, то це мають робити інші звичайні люди».

Вл. інф.

«Видавництво Старого Лева» добре відоме своїми книжками для дітей. Його очолює Мар'яна Савка, яка вважається однією з найталановитіших поетес свого покоління. Вона також авторка й дитячих книжок (зокрема, «Чи є у бабуїна бабуся?»). А наприкінці січня нинішнього року в Інтернеті з'явився її вірш, який ми подаємо нижче.

Мій Господи, ти, наковтавшись
прогірклого диму,
В пітьмі й у пожежі, та,
зрозуміло, без каски,
Стоїш за плечима в синів
найдорожчих — незримо —
Щоб руки простерти,
якщо їм судилося впасти.
Ще рано гасити це полум'я,
Господи, рано,
Згортати знамена у мороку
зла позасвітнього,
Бо зрада — ти добре це
знаєш, ще глибша за рану,
Бо смерть у прицілі
найкраще відстежує світлих.
Ти просто там стій.
І тримай на долоні своїй
Запалене місто-свічу,
серед снігу і диму,
Якщо тебе хтось не впізнає,
дай знак, що ти свій,
Що завжди стоятимеш поруч
з синами своїми.

Мар'яна САВКА.

Закон України

Про Національну гвардію України

Цей Закон визначає правові засади організації та порядку діяльності Національної гвардії України, її загальну структуру, функції та повноваження.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Призначення та завдання Національної гвардії України

1. Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами - із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій.

2. Національна гвардія України бере участь відповідно до закону у взаємодії із Збройними Силами України у відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони.

Стаття 2. Основні функції Національної гвардії України

1. Основними функціями Національної гвардії України є:

1) захист конституційного ладу України, цілісності її території від спроб зміни їх насильницьким шляхом;

2) охорона громадського порядку, забезпечення захисту та охорони життя, здоров'я, прав, свобод і законних інтересів громадян;

3) участь у забезпеченні громадської безпеки і охороні громадського порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів, що створюють небезпеку для життя та здоров'я громадян;

4) забезпечення охорони органів державної влади, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, участь у здійсненні заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб;

5) охорона ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

6) охорона спеціальних вантажів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

7) охорона дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні;

8) охорона центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України;

9) участь у здійсненні заходів, пов'язаних з припиненням збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також заходів щодо недопущення масового переходу державного кордону з території суміжних держав;

10) участь у спеціальних операціях із знешкодження озброєних злочинців, припиненні діяльності не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій на території України, а також у заходах, пов'язаних із припиненням терористичної діяльності;

11) участь у припиненні масових заворушень, що супроводжуються насильством над громадянами;

12) участь у відновленні правопорядку у разі виникнення міжнаціональних і міжконфесійних конфліктів, розблокуванні або припиненні протиправних дій у разі захоплення важливих державних об'єктів або місцевостей, що загрожує безпеці громадян і порушує нормальну діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

13) участь у підтриманні або відновленні правопорядку в районах виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного чи природного характеру (стихійного лиха, катастроф, особливо великих пожеж, застосування засобів ураження, пандемій, панзоотій тощо), що створюють загрозу життю та здоров'ю населення;

14) участь у відновленні конституційного правопорядку у разі здійснення спроб захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу шляхом насильства, у відновленні діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування;

15) участь у ліквідації наслідків надзвичайних або кризових ситуацій на об'єктах, що нею охороняються;

16) участь у здійсненні заходів правового режиму воєнного стану;

17) виконання завдань територіальної оборони;

18) оборона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, баз військового та матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України.

2. До виконання функцій Національної гвардії України із забезпечення захисту та охорони життя, здоров'я, прав, свобод і законних інтересів громадян, участі в охороні громадського порядку, забезпечення охорони органів державної влади, у здійсненні заходів, пов'язаних з припиненням збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також заходів щодо недопущення масового переходу державного кордону з території суміжних держав можуть залучатися резервісти Національної гвардії України під час проходження ними зборів.

3. У порядку та на підставах, визначених законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, військовослужбовці Національної гвардії України можуть залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у складі миротворчого персоналу або миротворчого контингенту.

4. Національна гвардія України виконує покладені на неї завдання у взаємодії з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами прокуратури, органами внутрішніх справ, Управлінням державної охорони України, Збройними Силами України, правоохоронними органами спеціального призначення, громадськими об'єднаннями та релігійними організаціями, а також спільно з адміністрацією та режимними органами об'єктів, що охороняються, та населенням.

Стаття 3. Принципи діяльності Національної гвардії України

1. Діяльність Національної гвардії України ґрунтується на принципах верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, позапартійності, безперервності, законності, відкритості для демократичного цивільного контролю, прозорості, відповідальності, централізованого керівництва та єдиноначальності.

2. У діяльності Національної гвардії України забороняється застосування тортур, катувань та інших жорстких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.

Стаття 4. Правові засади діяльності Національної гвардії України

1. Національна гвардія України у своїй діяльності керується Конституцією України, цим та іншими законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них нормативно-правовими актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.

Розділ II
ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА, ЧИСЕЛЬНІСТЬ
ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Стаття 5. Загальна структура та чисельність Національної гвардії України

1. До складу Національної гвардії України входять:

1) головний орган військового управління Національної гвардії України;

2) оперативно-територіальні об'єднання Національної гвардії України;

3) з'єднання, військові частини і підрозділи, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України.

2. Організаційно Національна гвардія України складається з органів військового управління (головного органу військового управління Національної гвардії України та органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України), військових частин (підрозділів) з охорони важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні, з'єднань, військових частин і підрозділів з охорони громадського порядку, підрозділів (загонів) спеціального призначення, військових частин оперативного призначення, авіаційних військових частин, військових частин і підрозділів зв'язку, органів і підрозділів забезпечення, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, закладів, установ.

3. До складу військової частини Національної гвардії України можуть входити підрозділи (батальйони, дивізіони, ескадрильї, загони, роти, батареї тощо), спеціальні комендатури (комендатури), вузли зв'язку, центри, групи, взводи.

4. Для забезпечення загальної та спеціальної підготовки особового складу Національної гвардії України до службово-бойової діяльності, організації фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності, а також для забезпечення розвитку спорту вищих досягнень у Національній гвардії України відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» можуть створюватися заклади фізичної культури і спорту.

5. Порядок організації та виконання службово-бойових завдань оперативно-територіальними об'єднаннями, з'єднаннями, військовими частинами і підрозділами визначається на підставі відповідних статутів бойової служби, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, а також виданих відповідно до них нормативно-правових актів.

6. Положення про головний орган військового управління Національної гвардії України затверджується Президентом України. Положення про органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, військові частини і підрозділи з охорони важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, військові частини і підрозділи з охорони дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні, з'єднання, військові частини і підрозділи з охорони громадського порядку, підрозділи (загони) спеціального призначення, військові частини оперативного призначення, авіаційні військові частини, військові частини і підрозділи зв'язку, органи і підрозділи забезпечення Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

7. Загальна чисельність Національної гвардії України не перевищує 60 тисяч військовослужбовців. У разі необхідності чисельність Національної гвардії України може бути збільшена відповідним законом.

8. Створення, реорганізація і ліквідація оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, їх органів військового управління, з'єднань, військових частин і підрозділів, навчальних військових частин (центрів), баз, установ та закладів Національної гвардії України в межах загальної чисельності та виділених коштів Державного бюджету України здійснюється Міністром внутрішніх справ України, а вищих навчальних закладів Національної гвардії України III-IV рівнів акредитації - в установленому порядку Кабінетом Міністрів України.

9. Головний орган військового управління Національної гвардії України, оперативно-територіальні об'єднання Національної гвардії України та їх органи військового управління, з'єднання, військові частини і підрозділи Національної гвардії України дислокуються на території держави відповідно до зон відповідальності (оперативного реагування), дислокації об'єктів, що охороняються, та місць виконання службово-бойових завдань.

10. Передислокація, зміна місця розташування та визначення зон відповідальності (оперативного реагування) оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України та їх органів військового управління, з'єднань, військових частин і підрозділів, навчальних військових частин (центрів), баз, установ та закладів Національної гвардії України здійснюються за рішенням Міністра внутрішніх справ України.

11. Головний орган військового управління Національної гвардії України, органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади Національної гвардії України є юридичними особами, мають печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, та відповідних банківських установах.

Стаття 6. Міністр внутрішніх справ України

1. Військово-політичне та адміністративне керівництво Національною гвардією України здійснює Міністр внутрішніх справ України.

Військово-політичне керівництво Національною гвардією України - це діяльність, спрямована на забезпечення реалізації державної політики у сфері діяльності Національної гвардії України, політичних та стратегічних цілей, принципів і напрямів її розвитку.

Адміністративне керівництво Національною гвардією України - це діяльність, спрямована на всебічне забезпечення життєдіяльності Національної гвардії України, її функціонування та розвитку з метою виконання основних завдань державної політики у сфері її діяльності.

2. Повноваження Міністра внутрішніх справ України щодо керівництва Національною гвардією України, його права та обов'язки визначаються цим Законом та іншими законами України.

Стаття 7. Командувач Національної гвардії України

1. Безпосереднє військове керівництво Національною гвардією України здійснює командувач Національної гвардії України, який одночасно є начальником головного органу військового управління Національної гвардії України.

Безпосереднє військове керівництво Національною гвардією України - це діяльність, спрямована на здійснення заходів щодо розвитку Національної гвардії України, її технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення, визначення основ її застосування, а також управління нею.

2. Командувач Національної гвардії України призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України.

3. Командувач Національної гвардії України має першого заступника та чотирьох заступників, які належать до вищого командування Національної гвардії України.

Перший заступник та заступники командувача Національної гвардії України призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України.

4. Повноваження командувача Національної гвардії України щодо керівництва Національною гвардією України та головним органом військового управління Національної гвардії України, його права та обов'язки визначаються Положенням про головний орган військового управління Національної гвардії України, що затверджується Президентом України.

Стаття 8. Оперативно-територіальне об'єднання Національної гвардії України

1. Оперативно-територіальне об'єднання є основною військово-адміністративною одиницею Національної гвардії України та призначене для виконання завдань і функцій, покладених на Національну гвардію України в межах відповідних зон відповідальності (оперативного реагування).

2. Структура і склад оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

3. Керівництво оперативно-територіальним об'єднанням Національної гвардії України та його органом військового управління здійснюється начальником цього органу військового управління.

4. Повноваження начальника органу військового управління оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України щодо керівництва цим об'єднанням та органом військового управління, його права та обов'язки визначаються Положенням про оперативно-територіальне об'єднання, що затверджується Міністром внутрішніх справ України.

Розділ III
ПРОХОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ І ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Стаття 9. Особовий склад Національної гвардії України

1. Особовий склад Національної гвардії України складається з військовослужбовців та працівників.

Національна гвардія України комплектується військовослужбовцями, які проходять військову службу за контрактом та за призовом.

Головний орган військового управління Національної гвардії України та органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України можуть комплектуватися державними службовцями.

2. Військовозобов'язані (крім військовозобов'язаних, які не підлягають призову на військову службу під час мобілізації) у добровільному порядку можуть бути зараховані до військового резерву Національної гвардії України, що складається з громадян, які проходять службу у військовому резерві, та громадян, відібраних кандидатами для зарахування на службу у військовому резерві.

3. Комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями та проходження ними військової

служби здійснюються відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та Положення про проходження військової служби громадянами України в Національній гвардії України, що затверджується Президентом України.

4. Порядок добору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її проходження, а також підстави і порядок звільнення із служби визначаються Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу» та Положенням про проходження громадянами України служби у військовому резерві Національної гвардії України, що затверджується Президентом України.

5. Громадяни України, які проходять військову службу та службу у військовому резерві Національної гвардії України, складають військову присягу на вірність Українському народу, при виконанні обов'язків служби носять військову форму одягу, їм довічно встановлюються законом військові звання. Порядок позбавлення військового звання визначається законом.

6. Трудові відносини працівників Національної гвардії України регулюються законодавством про працю, державну службу та укладеними трудовими договорами (контрактами).

7. Стосовно осіб, які претендують на зарахування для проходження служби на відповідних посадах у Національній гвардії України, за їх письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

8. Не може бути прийнята на службу до Національної гвардії України особа, яка має не погашену або не зняту судимість за вчинення злочину (крім реабілітованої особи) або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення.

Стаття 10. Підготовка кадрів для Національної гвардії України

1. Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації осіб офіцерського складу для Національної гвардії України проводиться згідно із законодавством України у вищих навчальних закладах Національної гвардії України, інших вищих навчальних закладах, а також за кордоном.

2. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації особового складу Національної гвардії України, який виконує завдання з охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, проводиться на договірних засадах у навчальних закладах (центрах) державної системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців фізичного захисту, обліку та контролю ядерних матеріалів.

3. Підготовка рядового, сержантського і старшинського складу проводиться у відповідних навчальних військових частинах (центрах) Національної гвардії України, а також на договірних засадах у навчальних частинах Збройних Сил України чи правоохоронних органів спеціального призначення та навчальних закладах системи Міністерства внутрішніх справ України.

4. Порядок проходження підготовки і зборів резервістами Національної гвардії України встановлюється Положенням про проходження громадянами України служби у військовому резерві Національної гвардії України.

Стаття 11. Обмеження, встановлені для військовослужбовців Національної гвардії України

1. Військовослужбовці Національної гвардії України на період військової служби зупиняють членство в політичних партіях та професійних спілках.

2. Військовослужбовці Національної гвардії України можуть бути членами громадських об'єднань, крім об'єднань, статутні положення яких суперечать засадам діяльності Національної гвардії України, а також брати участь у їх роботі у вільний від обов'язків військової служби час.

3. Організація військовослужбовцями Національної гвардії України страйків і участь у їх проведенні не допускаються.

Розділ IV
ОБОВ'ЯЗКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ. ПРАВА ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Стаття 12. Обов'язки Національної гвардії України

1. Національна гвардія України відповідно до покладених на неї законом завдань та функцій зобов'язана:

1) забезпечувати захист та охорону життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань;

2) брати участь у забезпеченні громадської безпеки та охороні громадського порядку, у тому числі під час проведення зборів, мітингів, вуличних походів, демонстрацій, інших масових заходів, під час офіційних візитів та інших заходів за участю посадових осіб України та іноземних держав, щодо яких здійснюється державна охорона на території України;

3) вживати заходів, спрямованих на запобігання, виявлення кримінальних (адміністративних) правопорушень;

4) забезпечувати охорону об'єктів, що охороняються Національною гвардією України;

5) забезпечувати пропускний режим на об'єктах, що охороняються Національною гвардією України;

6) забезпечувати охорону спеціальних вантажів, у тому числі ядерних матеріалів, під час їх перевезення територією України;

7) забезпечувати охорону органів державної влади, а також здійснення заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб;

8) вживати заходів щодо припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій;

9) брати участь в антитерористичних операціях;

10) вживати заходів щодо затримання осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення, осіб, які вчинили втечу з місць позбавлення волі, дезертирів;

11) надавати допомогу в ліквідації наслідків природних, техногенних, екологічних катастроф;

12) брати участь у заходах, пов'язаних з припиненням збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також у заходах щодо недопущення масового переходу державного кордону з території суміжних держав;

13) брати участь у міжнародному співробітництві, міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у порядку і на умовах, визначених законами України;

14) брати участь у відновленні конституційного правопорядку, порушеного при спробах захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу шляхом насильства, а також у відновленні діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, порушеної в результаті здійснення протиправних дій, у тому числі на підґрунті міжнаціональних і міжконфесійних конфліктів;

15) підтримувати або відновлювати правопорядок у районах виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру (стихійного лиха, катастроф, особливо великих пожеж, застосування засобів ураження, пандемій, панзоотій тощо), що створюють загрозу життю і здоров'ю значних верств населення;

16) розблоковувати або припиняти протиправні дії у разі захоплення важливих об'єктів або місцевостей, що загрожує безпеці громадян і порушує нормальну діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

17) протидіяти масовим заворушенням, що супроводжуються насильством над громадянами;

18) формувати в особливий період військові частини і підрозділи та обороняти важливі державні об'єкти, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, спеціальні вантажі, у тому числі ядерні матеріали, під час їх перевезення територією України;

19) вести воєнні (бойові) дії у разі збройного конфлікту чи загрози нападу на Україну;

20) виконувати завдання територіальної оборони;

21) виконувати заходи правового режиму воєнного стану.

Стаття 13. Права військовослужбовців Національної гвардії України

1. Військовослужбовці Національної гвардії України з метою виконання покладених на Національну гвардію України завдань мають право:

1) у разі залучення до виконання завдань з охорони громадського порядку на військовослужбовців Національної гвардії України поширюються права та обов'язки, передбачені Законом України «Про міліцію»;

2) затримувати та передавати працівникам міліції, адміністрації об'єктів, що охороняються Національною гвардією України, осіб, які порушили встановлений перепускний режим або вчинили напад на об'єкт, що охороняється Національною гвардією України;

3) затримувати осіб, озброєних вогнепальною зброєю під час здійснення антитерористичних операцій;

4) затримувати осіб, які підозрюються у вчиненні кримінальних правопорушень, та осіб, які вчинили втечу з місць позбавлення волі, дезертирів;

5) розблоковувати або припиняти протиправні дії у разі захоплення важливих об'єктів або місцевостей, що загрожує безпеці громадян і порушує нормальну діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

6) проводити огляд транспортних засобів і вантажів на контрольно-пропускних пунктах об'єктів, що охороняються Національною гвардією України;

7) зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та зброю;

8) під час виконання службових завдань користуватися безплатно всіма видами громадського транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі);

9) безперешкодно використовувати в невідкладних випадках засоби електронного зв'язку центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, а засоби зв'язку, що належать фізичним особам, - за їх згодою;

10) використовувати з наступним відшкодуванням витрат та збитків у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, транспортні і плавучі засоби фізичних або юридичних осіб незалежно від форми власності (крім транспортних засобів дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав в Україні, транспортних засобів спеціального призначення) для припинення злочину, проїзду до місця події, стихійного лиха, супроводження до лікувальних закладів осіб, які потребують термінової медичної допомоги, для переслідування правопорушників та їх супроводження або конвоювання до органів внутрішніх справ;

11) взаємодіяти в межах компетенції з іншими правоохоронними органами.

Стаття 14. Відповідальність військовослужбовців Національної гвардії України

1. За вчинення протиправних дій та бездіяльність військовослужбовці Національної гвардії України несуть дисциплінарну, матеріальну, цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно із законом.

2. Шкода, заподіяна фізичній або юридичній особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу управління Національної гвардії України, військовослужбовцями Національної гвардії України при здійсненні ними своїх повноважень, відшкодовується на підставах і в порядку, встановлених законом.

Розділ V
ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ, ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ, ОЗБРОЄННЯ ТА БОЙОВОЇ ТЕХНІКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Стаття 15. Умови застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки військовослужбовцями Національної гвардії України

1. Військовослужбовці Національної гвардії України мають право застосовувати заходи фізичного впливу, а за виключної необхідності і спеціальні засоби, вогнепальну зброю, озброєння та бойову техніку в порядку та у випадках, передбачених цим Законом, а під час несення внутрішньої та вартової служб - відповідно Статутом внутрішньої служби та Статутом гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України.

2. Військовослужбовці Національної гвардії України зобов'язані проходити спеціальну підготовку, а також періодичну перевірку на здатність до дій, пов'язаних із застосуванням заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки, та на вміння надавати долікарську допомогу потерпілим.

3. У разі застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки військовослужбовці Національної гвардії України зобов'язані:

1) попередити про намір їх використання, надати при цьому особам, щодо яких можуть бути застосовані заходи фізичного впливу, спеціальні засоби, вогнепальна зброя, озброєння та бойова техніка, достатньо часу для виконання своїх вимог (попередження може бути зроблено голосом, а у разі значної відстані або звернення до великої групи людей - через гучномовні установки, і в кожному випадку бажано мовою, зрозумілою для осіб, проти яких ці засоби застосовуватимуться, а також українською мовою не менш як два рази з наданням часу, достатнього для припинення правопорушення), крім випадків, коли зволікання із застосуванням заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки створює реальну загрозу життю та здоров'ю особового складу Національної гвардії України, міліції, персоналу дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав в Україні, інших осіб, а також може спричинити тяжкі наслідки або якщо таке попередження є неможливим чи недоречним у ситуації, що склалася;

2) у кожному випадку застосування спеціальних засобів у найкоротші строки забезпечити надання потерпілим необхідної допомоги, повідомивши лікарів і медичні заклади, який засіб застосовано;

3) доповісти своєму безпосередньому командиру (начальнику) про самостійне застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки для повідомлення прокурору.

4. Про поранення або смерть, що сталися внаслідок застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової техніки, військовослужбовці Національної гвардії України зобов'язані негайно письмово доповісти безпосередньому командиру (начальнику) для повідомлення прокурору.

5. Застосування військовослужбовцями Національної гвардії України заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, озброєння та бойової і спеціальної техніки з перевищенням повноважень, наданих законом, тягне відповідальність, встановлену законом.

Стаття 16. Застосування заходів фізичного впливу

1. Військовослужбовці Національної гвардії України після виконання вимог, передбачених частиною третьою статті 15 цього Закону, мають право застосувати заходи фізичного впливу, зокрема прийоми рукопашного бою, для припинення злочинів та інших правопорушень, затримання осіб, які їх вчинили, подолання протидії законним вимогам військовослужбовців Національної гвардії України, якщо інші способи припинення кримінальних правопорушень та інших правопорушень не забезпечують виконання покладених на них службових обов'язків.

2. Забороняється застосування заходів фізичного впливу до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що реально загрожує життю і здоров'ю особового складу Національної гвардії України, або збройного нападу чи збройного опору.

Стаття 17. Застосування спеціальних засобів

1. Військовослужбовці Національної гвардії України після виконання вимог, передбачених частиною третьою статті 15 цього Закону, мають право застосувати спеціальні засоби за виключної необхідності у випадках, якщо інші форми попереднього впливу на правопорушників не дали бажаних результатів, для:

1) відбиття нападу на особовий склад Національної гвардії України, міліції, осіб органів управління об'єктами, що охороняються Національною гвардією України, персонал дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав в Україні, інших осіб;

2) припинення опору законним діям військовослужбовців Національної гвардії України та інших осіб, які виконують службові обов'язки з охорони громадського порядку і боротьби із злочинністю, забезпечення громадської безпеки;

3) затримання осіб на місці вчинення кримінального правопорушення, у тому числі тих, які намагаються втекти або чинити опір;

4) конвоювання (доставляння) затриманих осіб до органів внутрішніх справ, якщо вони своєю поведінкою провокують втечу, заподіяння шкоди оточуючим або собі чи чинять опір військовослужбовцям Національної гвардії України;

5) відбиття нападу на містечка, ешелони (транспорти) і транспортні колони Національної гвардії України та на об'єкти, що нею охороняються, спеціальні вантажі;

6) звільнення заручників, захоплених будівель, споруд, приміщень, транспортних засобів та ділянок місцевості;

7) припинення масових заворушень і групових порушень громадського порядку;

8) зупинки транспортних засобів, водії яких не виконали законних вимог зупинитися, а також затримання осіб, які скоїли кримінальне правопорушення і намагаються втекти на транспортному засобі.

2. Перелік та правила застосування спеціальних засобів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Вид спеціального засобу, час початку та інтенсивність його застосування визначаються з урахуванням обстановки, що склалася, характеру правопорушення та особи правопорушника.

Рішення про застосування спеціальних засобів приймає службова особа, відповідальна за забезпечення громадського порядку, або керівник конкретної операції.

4. Забороняється застосовувати спеціальні засоби:

1) до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що реально загрожує життю і здоров'ю особового складу Національної гвардії України;

2) у приміщеннях і на земельних ділянках, які належать або закріплені за дипломатичними представництвами та консульськими установами іноземних держав в Україні, крім випадків, коли від глави дипломатичного або іншого відповідного представництва (організації) надійде офіційними каналами письмове прохання (згода) застосувати зазначені засоби проти правопорушників;

3) у приміщеннях або на виробництвах, пов'язаних з виготовленням вибухових чи легкозаймистих речовин, у навчальних і лікувальних закладах.

Стаття 18. Застосування вогнепальної зброї

1. Військовослужбовці Національної гвардії України за виключної необхідності мають право особисто або у складі підрозділу застосовувати вогнепальну зброю для:

1) захисту громадян від збройного нападу, що загрожує їх життю і здоров'ю, а також звільнення заручників;

ЗАКІНЧЕННЯ НА 18-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 16—17-Й СТОР.

2) відбиття збройного нападу на особовий склад Національної гвардії України або членів їхніх сімей, якщо їхньому життю або здоров'ю загрожує небезпека;

3) відбиття збройного нападу на об'єкти, що охороняються Національною гвардією України, жилі приміщення, приміщення державних і комунальних підприємств, установ та організацій,

а також звільнення їх у разі захоплення;

4) затримання озброєної особи, яка чинить збройний опір законним вимогам або особи, яку застали при вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину і яка намагається втекти;

5) затримання особи, яка чинить збройний опір, особи, яка погрожує застосуванням зброї;

6) відновлення правопорядку стосовно учасників масових заворушень, які застосовують зброю проти громадян або особового складу Національної гвардії України та правоохоронних органів, якщо такі дії обґрунтовано становлять загрозу їхньому життю;

7) припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій у разі їх збройного опору;

8) зупинки транспортного засобу шляхом його пошкодження, якщо водій своїми діями створює загрозу життю чи здоров'ю громадян або особового складу Національної гвардії України;

9) припинення збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні України.

2. Військовослужбовці Національної гвардії України мають право використовувати зброю для подання сигналу тривоги або виклику допомоги, для знешкодження тварини, яка загрожує життю і здоров'ю фізичних осіб або особового складу Національної гвардії України.

3. Забороняється застосовувати вогнепальну зброю:

1) до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх;

2) у приміщеннях і на земельних ділянках, які належать або закріплені за дипломатичними представництвами та консульськими установами іноземних держав в Україні, крім випадків, коли від глави дипломатичного або іншого відповідного представництва (організації) надійде офіційними каналами письмове прохання (згода) застосувати вказані засоби проти правопорушників;

3) у приміщеннях або на виробництвах, пов'язаних з виготовленням вибухових чи легкозаймистих речовин, у навчальних і лікувальних закладах.

4. Забороняється застосовувати і використовувати вогнепальну зброю при значному скупченні людей.

Стаття 19. Застосування озброєння та бойової техніки

1. Озброєння та бойова техніка військовослужбовцями Національної гвардії України застосовується для:

1) звільнення заручників, об'єктів, будівель і споруд, спеціальних вантажів, військової та іншої техніки, захоплених злочинцями з використанням транспортних засобів, броньованої техніки;

2) проведення спеціальних операцій, пов'язаних із знешкодженням озброєних злочинців, ліквідацією незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій;

3) зупинки броньованої та бойової техніки під час запровадження і здійснення заходів правового режиму воєнного або надзвичайного стану, якщо водій відмовляється виконати законні вимоги зупинитися;

4) відбиття групового збройного нападу з використанням броньованих транспортних засобів та броньованої техніки на об'єкти, спеціальні вантажі, що охороняються Національною гвардією України;

5) охорони та оборони важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні під час виконання завдань територіальної оборони;

6) забезпечення охорони приміщень, будівель, житла та іншого майна дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні у разі їх евакуації, здійснення охорони місць компактного перебування персоналу цих представництв та установ, а також супроводження колон з вантажем і персоналом представництв (установ), що евакуюються;

7) припинення збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні України;

8) виконання завдань територіальної оборони.

2. Забороняється застосовувати озброєння та бойову техніку:

1) до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх;

2) у приміщеннях і на земельних ділянках, що належать або закріплені за дипломатичними представництвами та консульськими установами іноземних держав в Україні, крім випадків, коли від глави дипломатичного або іншого відповідного представництва (організації) надійде офіційними каналами письмове прохання (згода) застосувати вказані засоби проти правопорушників;

3) у приміщеннях або на виробництвах, пов'язаних з виготовленням вибухових чи легкозаймистих речовин, у навчальних і лікувальних закладах.

Розділ VI
ПРАВОВИЙ СТАТУС, СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ОСОБОВОГО СКЛАДУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ І ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ

Стаття 20. Правовий статус військовослужбовців Національної гвардії України. Формений одяг і знаки розрізнення

1. Військовослужбовець Національної гвардії України під час виконання покладених на нього службових обов'язків є представником влади і перебуває під захистом держави.

2. Законні вимоги та розпорядження посадових і службових осіб Національної гвардії України під час виконання ними службових обов'язків є обов'язковими до виконання фізичними та юридичними особами. У разі невиконання законних вимог особового складу Національної гвардії України, вчинення інших дій, що перешкоджають виконанню ними службових обов'язків, винні особи несуть відповідальність згідно із законом.

3. Військовослужбовці Національної гвардії України забезпечуються форменим одягом і знаками розрізнення, зразки якого затверджуються Кабінетом Міністрів України. Військовослужбовцям Національної гвардії України видається службове посвідчення, зразок якого затверджується Міністром внутрішніх справ України.

Стаття 21. Соціальний і правовий захист особового складу Національної гвардії України і членів їхніх сімей

1. Держава забезпечує соціальний і правовий захист військовослужбовців, членів їхніх сімей, працівників, резервістів Національної гвардії України, а також членів сімей військовослужбовців, які загинули (померли), пропали безвісти, стали інвалідами під час проходження військової служби (виконання обов'язків служби у військовому резерві) або постраждали в полоні у ході бойових дій (війни), в умовах правового режиму надзвичайного стану, під час проходження військової служби за межами України в порядку військового співробітництва або під час участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

2. Військовослужбовці Національної гвардії України користуються правовими і соціальними гарантіями відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», цього Закону, інших актів законодавства.

3. Військовослужбовці Національної гвардії України, які беруть участь в охороні громадського порядку, забезпеченні громадської безпеки, припиненні масових заворушень, користуються правовим і соціальним захистом працівників міліції відповідно до Закону України «Про міліцію».

4. На військовослужбовців Національної гвардії України, які беруть участь в охороні та обороні важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, у тому числі ядерних матеріалів, крім зазначеного в частині другій цієї статті, поширюються гарантії соціального захисту та компенсації, передбачені для працівників таких об'єктів відповідно до Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку».

5. Військовослужбовці Національної гвардії України забезпечуються місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами та організаціями, об'єкти яких охороняються Національною гвардією України, жилими приміщеннями відповідно до встановлених норм у порядку, визначеному законами та іншими нормативно-правовими актами.

Розмір і порядок виплати військовослужбовцям Національної гвардії України грошової компенсації за піднайом (найом) ними жилих приміщень, а також грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення, визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Грошове забезпечення військовослужбовців Національної гвардії України здійснюється в порядку та розмірах, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок і розміри грошового забезпечення та заохочення резервістів Національної гвардії України визначаються Кабінетом Міністрів України.

7. Порядок продовольчого та речового забезпечення військовослужбовців Національної гвардії України, а також грошової компенсації вартості за неотримані продукти харчування та речове майно визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Пенсійне забезпечення військовослужбовців Національної гвардії України здійснюється відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

9. У разі звільнення з військової служби військовослужбовці Національної гвардії України, які набули статусу ветеранів відповідно до Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист», користуються правовими і соціальними гарантіями відповідно до зазначеного закону.

10. Військовослужбовцям Національної гвардії України, державним службовцям, працівникам, особам, звільненим з військової служби за віком, станом здоров'я, та ветеранам військової служби Національної гвардії України гарантується безоплатне медичне забезпечення в лікувально-профілактичних закладах Національної гвардії України та Міністерства внутрішніх справ України.

Правом на безоплатне медичне забезпечення в лікувально-профілактичних закладах Національної гвардії України та Міністерства внутрішніх справ України користуються члени сімей військовослужбовців Національної гвардії України (крім військовослужбовців строкової військової служби), осіб, звільнених з військової служби за віком, станом здоров'я, які мають вислугу 20 років і більше.

Організація військово-лікарської експертизи здійснюється шляхом проведення медичного огляду військовослужбовців, кандидатів на військову службу за контрактом, кандидатів на навчання, військовослужбовців, які звільняються з військової служби, на базі військово-лікарських комісій Міністерства внутрішніх справ України.

Санітарно-епідеміологічний нагляд за дотриманням вимог санітарного законодавства у Національній гвардії України здійснюється з використанням лабораторних закладів Міністерства внутрішніх справ України.

11. Соціальний захист працівників Національної гвардії України забезпечується на загальних підставах відповідно до законодавства про працю та про державну службу.

Розділ VII
ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Стаття 22. Фінансування діяльності Національної гвардії України

1. Фінансування діяльності Національної гвардії України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 23. Матеріально-технічне забезпечення діяльності Національної гвардії України

1. Матеріально-технічне забезпечення територіальних управлінь оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднань, військових частин і підрозділів, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, установ та закладів Національної гвардії України здійснюється Головним управлінням Національної гвардії України та іншими органами виконавчої влади через органи і підрозділи забезпечення Національної гвардії України в межах коштів, передбачених на зазначені цілі.

2. Фінансове і матеріальне забезпечення заходів, пов'язаних з проходженням служби у військовому резерві Національної гвардії України, здійснюється за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання Національної гвардії України.

3. Будівництво або надання приміщень для розміщення та функціонування військових частин і підрозділів з охорони важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, а також утримання приміщень здійснюються за встановленими законодавством нормами за рахунок центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, яким належать об'єкти, що охороняються Національною гвардією України.

4. Будівництво або надання приміщень для розміщення та функціонування головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, військових частин і підрозділів з охорони дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні, з'єднань, військових частин і підрозділів з охорони громадського порядку, підрозділів (загонів) спеціального призначення, військових частин оперативного призначення, авіаційних військових частин, військових частин і підрозділів зв'язку, органів і підрозділів забезпечення, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, установ та закладів Національної гвардії України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

5. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування сприяють Національній гвардії України у розв'язанні житлових та інших соціально-побутових проблем, забезпеченні транспортними засобами і зв'язком.

6. Жилі приміщення, побудовані за рахунок коштів Державного бюджету України, належать до державного житлового фонду.

Стаття 24. Контроль за діяльністю Національної гвардії України та нагляд за додержанням законності в її діяльності

1. Контроль за діяльністю Національної гвардії України, а також демократичний цивільний контроль за Національною гвардією України здійснюються відповідно до законодавства.

2. Нагляд за додержанням законності в діяльності Національної гвардії України здійснюють Генеральний прокурор України та підлеглі йому прокурори.

Розділ VIII
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 397; 1995 р., № 42, ст. 304; 1999 р., № 4, ст. 35; 2000 р., № 10, ст. 79; 2001 р., № 9, ст. 38; 2005 р., № 11, ст. 198; 2006 р., № 51, ст. 519; 2007 р., № 33, ст. 442; 2009 р., № 36-37, ст. 511; із змінами, внесеними Законом України від 16 травня 2013 року № 245-VII);

Постанову Верховної Ради України «Про введення в дію Закону України «Про війська внутрішньої та конвойної охорони» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 398).

3. Установити, що:

1) Головний орган військового управління Національної гвардії України, органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, військові частини і підрозділи з охорони важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, військові частини з охорони та оборони важливих державних об'єктів, військові частини і підрозділи з охорони дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні, військові частини з охорони громадського порядку, підрозділи (загони) спеціального призначення, військові частини оперативного призначення, авіаційні військові частини, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади Національної гвардії України є правонаступниками відповідних органів військового управління, військових частин і підрозділів вищих навчальних закладів, навчальних військових частин, органів і підрозділів забезпечення, установ внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України без переоформлення актів на право постійного користування земельними ділянками та свідоцтв про право власності на нерухоме майно;

2) Національна гвардія України продовжує виконувати завдання з конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, у тому числі під час їх екстрадиції, а також забезпечувати охорону осіб, які тримаються під вартою, під час судових засідань у судах, перелік яких визначається Міністром внутрішніх справ України, до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів у частині забезпечення виконання зазначених завдань;

3) дія цього Закону в частині соціального і правового захисту військовослужбовців Національної гвардії України поширюється на осіб, звільнених з військової служби в запас або у відставку із складу внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, а також на членів сімей військовослужбовців внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, які загинули (померли), пропали безвісти, стали інвалідами під час проходження військової служби до набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

вжити необхідних заходів, пов'язаних з реформуванням внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України;

під час підготовки проектів законів про Державний бюджет України передбачати видатки на фінансування Національної гвардії України.

Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№ 876-VII.

Затримано причетних до сутичок

За підозрою у причетності до сутичок на площі Леніна в Донецьку затримано чотирьох осіб, усі вони — громадяни України. Міліція ідентифікувала ще 300 учасників побиття.

Про це повідомив начальник ГУМВС України в Донецькій області Костянтин Пожидаєв. За його словами, громадський порядок на мітингах охороняли 300 співробітників міліції і бійців внутрішніх військ. «Міліція вжила всіх заходів і, на мою думку, діяла вміло і злагоджено. На жаль, без жертв не обійшлося. Я призначив службове розслідування, за підсумками якого буде зроблено певні кадрові висновки», — сказав начальник міліції. Відповідаючи на запитання журналістів, головний міліціонер області зазначив, що використати водомети для розгону агресивного натовпу дала змоги погода.

Прокурор області Микола Франтовський розповів, що розпочато перевірку стосовно посадових осіб місцевого самоврядування, які дозволили проведення двох мітингів на одній території і майже одночасно. «Є деякі питання і претензії до працівників органів внутрішніх справ. Ми проводимо сьогодні розслідування кримінального провадження стосовно працівників міліції та їхньої бездіяльності», — повідомив прокурор.

Міський голова Олександр Лук'янченко звернувся до мешканців міста і повідомив, що міська рада проситиме суд заборонити масові акції в центрі міста, заплановані на суботу й неділю. На момент підготовки інформації про засідання суду не було. А тим часом на площі Леніна донеччани у п'ятницю несли квіти на місце загибелі Дмитра Чернявського, який дістав смертельні ножові поранення після нападу на учасників мітингу за єдність України.

Ліна КУЩ.

На знімку: донеччани несуть квіти на місце загибелі учасника мітингу за єдність України.

Фото автора.

Багато що залежить від дій уряду

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На думку екс-глави СБУ Ігоря Смешка, Україна спізнюється із прийняттям рішень з перекриття кордонів і не мобілізувала достатньо чисельний контингент внутрішніх військ для блокування південно-східних рубежів нашої країни. «Ніхто не допомагатиме Україні, якщо вона сама не почне захищатися», — заявив він.

Смешко впевнений: сьогодні все залежить від вживання жорс-тких заходів українським урядом, від розгортання оборони. І пропонує залучити до планування воєнних операцій відставних генералів, які мають досвід керівництва значними військовими з'єднаннями ще з радянських часів.

Що стосується невідкладних дій на політичному рівні, то директор Центру армії, конверсії і роззброєння солідарний у думці з екс-главою СБУ про повільність військово-політичного керівництва нашої держави. При цьому переконаний: захищатися ніколи не пізно. Мовляв, і сьогодні можна нейтралізувати агресію Путіна, а вже потім займатися питанням повернення півострова, який дефакто захоплений Росією.

— Референдум у Криму вже завтра. Чи можливо провести всі названі заходи в настільки короткий період?

— Звісно, ні. Їх треба було розпочинати ще 28 лютого. Проте сама їх підготовка продемонструє чіткі наміри чинити опір агресорові і стане фактором стримування. Необхідно діяти, — каже Валентин Бадрак.

Експерт стверджує: ситуація змінилася. Якщо напередодні можливість військової агресії Росії аналітики Центру оцінювали в співвідношенні 80:20, то вчора загроза окупації України дещо знизилася (50:50).

Бадрак називає три фактори, які можуть змусити Росію відмовитися від агресії і припинити воєнні дії.

Перший: скоординовані дії міжнародного співтовариства.

Другий: внутрішній збройний опір в Україні.

Третій: активна інформаційна війна й виступ громадян у самій РФ проти політики Путіна.

Останній тиждень показав дієвість скоординованих загроз із боку Європейського співтовариства і США стосовно Москви. Фінансові обмеження — вагомий аргумент у цьому протистоянні. До того ж така реакція на «захист росіян» в Україні ніяк не вписується в сценарій головного стратега.

— Путіну дали зрозуміти, що йому приготована роль міжнародного ізгоя. А така перспектива суперечить його ідеології. Володимир Володимирович розраховував стати героєм в очах світового співтовариства, прогресивним лідером, але аж ніяк не негативним персонажем, — коментує Володимир Бадрак. — У нього не вийшло спровокувати громадянську війну. Очевидно, в разі вторгнення Росія одержить серйозний опір з боку українського народу. Все це для російського президента виливається у велику проблему. Не військову, а іміджеву. Дуже вже йому не хочеться дістати статус міжнародного злочинця.

— Якщо воєнна операція все-таки розпочнеться, як вона проходитиме? Яка тактика противника?

— Вонаноситиме наземний характер. Без участі авіації. По можливості — без пострілів. Це буде психологічна атака з тихим рухом танків і бронетранспортерів. А досвід Чечні, досвід захоплення Грозного свідчить, що російська бронетехніка радянського зразка досить уразлива. Гранатомети РПГ-7 роблять дива, якщо люди діють в умовах міста сміливо й рішуче.

Ольга ВАУЛІНА.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У частині другій статті 401 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) слова «внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної гвардії України».

2. У частині шостій статті 106 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21) слова «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Про Національну гвардію України».

3. У Законі України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 9 слова «внутрішніх військ» замінити словами «Національної гвардії України»;

2) пункт 20 частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«20) конвоювати, охороняти та у випадках, передбачених законом, утримувати осіб: затриманих у зв'язку із вчиненням злочину, взятих під варту, а також обвинувачених і засуджених на вимогу судових органів».

4. У частині четвертій «Вступу» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600; 2013 р., № 41, ст. 550), слова «внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національну гвардію України».

5. У частині четвертій преамбули Стройового статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Стройовий статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 195; 2013 р., № 41, ст. 550), слова «внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національну гвардію України».

6. У тексті Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196 із наступними змінами), слова «внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» у всіх відмінках замінити словами «Національна гвардія України» у відповідному відмінку.

7. У Дисциплінарному статуті Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197 із наступними змінами):

1) у частині четвертій преамбули слова «внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національну гвардію України»;

2) частину другу статті 12 після слів «начальник Генерального штабу - Головнокомандувач Збройних Сил України» доповнити словами «командувач Національної гвардії України».

8. У Законі України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 115, № 43, ст. 313; 2004 р., № 10, ст. 95, № 36, ст. 431):

1) абзац дев'ятий статті 1 викласти в такій редакції:

«головний орган військового управління, оперативно-територіальні об'єднання, з'єднання, військові частини і підрозділи, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України»;

2) у статті 2 слова та цифру «(за винятком чисельності внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, що визначається статтею 3 цього Закону)» замінити словами «(за винятком чисельності Національної гвардії України, що визначається Законом України «Про Національну гвардію України»)»;

3) статтю 3 виключити;

4) абзац четвертий пункту 2 статті 4 виключити.

9. У Законі України «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 1, ст. 1; 2010 р., № 6, ст. 48; 2014 р., № 2-3, ст. 41):

1) абзац п'ятий частини четвертої статті 52 викласти в такій редакції:

«Національна гвардія України»;

2) у частині четвертій статті 8 слова «внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національна гвардія України».

10. У Законі України «Про правовий режим надзвичайного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 176; 2003 р., № 29, ст. 233; 2013 р., № 48, ст. 682):

1) абзац другий статті 10 викласти в такій редакції:

«Головний орган військового управління Національної гвардії України»;

2) у частині першій статті 20 слова «Внутрішніх військ» замінити словами «Національної гвардії України».

11. В абзаці третьому статті 8 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162; 2003 р., № 27, ст. 209; 2006 р., № 14, ст. 116, № 26, ст. 215, № 30, ст. 258; 2008 р., № 24, ст. 231) слова «внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної гвардії України».

12. У частині третій статті 4 Закону України «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 25, ст. 312) слова «внутрішніх військ» замінити словами «Національної гвардії України».

13. У частині сьомій статті 34 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2009 р., № 10-11, ст. 137; 2013 р., № 30, ст. 342, № 48, ст. 682):

1) в абзаці першому слова «внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної гвардії України»;

2) абзац третій викласти в такій редакції:

«транспортних засобів, які належать Національній гвардії України, - уповноважений підрозділ Головного органу військового управління Національної гвардії України».

14. Частину третю статті 7 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180; 2014 р., № 5, ст. 62) після слів «у сфері виконання кримінальних покарань» доповнити словами «командувача Національної гвардії України».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
13 березня 2014 року.
№877-VII. З.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ ЩО

...закарпатці готові прихистити тисячі сімей військовослужбовців

На сесії Закарпатської обласної ради першим розглянули питання «Про внесення змін і доповнень до програми «Турбота». Йдеться про виконання доручення Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка про вжиття невідкладних заходів, щоб забезпечити розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які прибуватимуть з Автономної Республіки Крим. На це з обласного бюджету передбачається виділити 1 мільйон 800 тисяч гривень. Крім цього, на функціонування відповідного штабу додатково передбачено сто тисяч.

За інформацією голови ОДА Валерія Лунченка, за ці кошти на Закарпатті планується прийняти 2 225 осіб із Криму. Додатково Закарпаття може прийняти ще 50 тисяч людей. Для цього необхідно залучити туристичні садиби, готелі, санаторії і бізнес. Робота, за словами керівника області, вже триває.

Депутати Степан Медвідь та Чоба Пейтер порушили питання про засудження вандалізму на Верецькому перевалі щодо монумента, спорудженого на честь 1100-річчя переходу угорськими племенами Карпатських гір, де напередодні увечері його облили сумішшю і підпалили.

Сесія також підтримала ініціативу голови Донецької ОДА Сергія Тарути щодо підписання Меморандуму національної єдності місцевими радами України. Документом місцеві ради декларують готовність узяти на себе відповідальність за підтримання конституційного порядку на всій території України. Меморандумом пропонується також Києву вдатися до децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування.

На завершення голова облради Іван Балога запросив усіх присутніх долучитися до відзначення 75-річчя проголошення Карпатської України.

Голова облради і керівник обласної організації політичної партії «Єдиний Центр» Іван Балога також заявив: «Наша команда в адміністрації зразка СРСР йти не буде. Ми виступаємо за таку модель місцевого самоврядування, яка нині діє в Європі. Виконавчу гілку влади мають формувати громади — на сесіях обласної, районних рад. Така ефективна модель нині діє у сільрадах та містах. Хочу чітко заявити — представники «ЄЦ» не претендують на посади голів РДА, їх заступників, керівників апаратів. Щодо роботи у соціальній та медичній сферах, то наша команда не заперечуватиме». Водночас, на думку Балоги, нова влада робить помилки старої влади при призначенні керівників силових відомств. Громадськість Закарпаття вимагає, щоб на ці посади призначали представників краю.

Василь НИТКА.

Ужгород.

...арештанти просяться боронити країну

Засуджені однієї з виправних установ Кіровоградщини звернулися з пропозицією сформувати з них військові підрозділи для захисту суверенітету України. Вони переконують, що в такий складний час не можуть залишатися осторонь.

Заступник керівника Кіровоградського управління Державної пенітенціарної служби Павло Краморов повідомив, що засуджені кіровоградської колонії особливого режиму написали заяви та принесли їх начальнику колонії.

В'язні стверджують, що їхню ініціативу підтримують у більшості українських тюрем. Основний аргумент — серед засуджених чимало фахівців рідкісних військових спеціальностей і під час бойових дій вони змогли б реабілітуватися перед Вітчизною. Проте використати такий патріотичний порив арештантів не дають змоги українські закони.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

50 на 50: так експерти оцінюють можливість військової окупації нашої держави

КУРІНЬ

№ 48 (5798) СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2014

Сьогодні в Україні очікуються дощі у всіх західних, північних і частині центральних областей, на решті території — без опадів. Вітер південно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі — 2—4 градуси тепла. Удень — 13—15 вище нуля, в центрі — 15—17, у Чернівецькій і Вінницької областях — 16—18 тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 15 БЕРЕЗНЯ

■ **1922.** Українська економічна рада прийняла постанову «Про організацію акційного товариства з розробки торф'яних багатств України». ■ **1925.** В Одесі художнє об'єднання «Березіль» влаштувало вечір, присвячений пам'яті Т. Шевченка. Уперше в цьому місті було показано п'єсу Павла Долини «Царі» за мотивами поезії Кобзаря. ■ **1929.** Народився Євген Кушаков — український режисер, народний артист УРСР (1976 рік). ■ **1945.** З аеропорту Жуляни (Київ) відновлено регулярні авіарейси за шести маршрутами. ■ **1948.** 102 театри України знято з державних дотацій, 15 театрів залишили на дотаціях тимчасово — до 1 січня 1949 року.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Російськомовні жителі Аляски звернулися до офіційної влади Росії із проханням захистити їхні права. «Ми розмовляємо російською мовою на своїй рідній землі, але нас ніхто тут не розуміє: ні алеути, ні тим паче індіанці з ескімосами. Більше того, з нами намагаються розмовляти мовою сили, тобто англійською. Це вже перейшло всі межі.

Більше того, кордон перейшли й фанати Бандероса. Вони їдуть до нас зі зброєю в руках: мачете у формі гітар, самострільними шпорами та сомбреро у формі парашутів. Цими парашутами вони збираються накрити всіх російськомовних і скинути в Берингове море. Якщо цей бандероський план спрацює, нам нічого не залишається, як уплав добиратися до матінки-Росії», — йдеться у відкритому листі російськомовного об'єднання жителів Аляски (РОЖА). РОЖА попросила Володимира Путіна зробити всі можливі зусилля для захисту прав співвітчизників.

P.S. Як інформує російське агентство «Наша Раша», президент Путін віддав наказ ЧФ ВМФ Росії перебазуватися до Брістольської затоки й забезпечити висадку 20-тисячного десанту на Аляску.

P.S.S. Стежимо за подіями.

Репродукція плакату часів СРСР.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Сміються всі!

Багатії не поділилися з бідними, зате всі від душі нареготалися з того, хто це обіцяв!

Питаннячко

Цивілізована Європа — це там, де наші доктори наук працюють мийниками посуду?

Дитячий садок

Наш правитель не те що нічого не може, він не може навіть написати заяву про свою відставку!

Постмодерна приказка

Скажіть мені, що вони обіцяли вам напередодні виборів, і я скажу, хто ви.

Наші наставники

Скільки треба накрасти мільйонів, щоб можна вже було вчити життю інших?

Директива

Думайте чим хочете, але щоб вихід було знайдено!

Олександр ПЕРЛЮК.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Після захоплення регіонів сили зазвичай кидають на захоплення столиці.***

☞ ***Парламент не забуває про себе, щоб краще піклуватися про народ.***

☞ ***Парламентська республіка — це вам не три гетьмани, а сотні політичних повій на чолі з паханом чи паханшою.***

☞ ***Президент тоді хороший, коли народ його особливо не гідний.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДДС — ДОДУМАЙТЕ САМІ

Курінний гадав, що все пропало! Перли політиків, а з ними й додумки наших дедеесників просто застаріли... Бо ж цілісінький місяць минув. Та, перечитавши їх знову і знову, пересвідчився: відкладати (у довгу шухляду) зарано! Отже, тут публікуються дотепи переможців, а додумки інших учасників конкурсу, не менш іронічні і сміливі, знайдете на сайтах: www.golos.com.ua та golosukraine.com у розділі «Гумор».

1. Юрій Луценко, колишній міністр внутрішніх справ України:

— Наші бурбони так нічого і не зрозуміли, так нічого і не навчилися...

...бо вчитель був невимогливий.

(Й. Білоскурський, Херсонська область).

2. Леонід Кучма, колишній Президент України (про ситуацію в Україні):

— Усі добре розуміють, в якому стані ми перебуваємо: секір-башка, сокира вже занесена, і коли хтось її опустить — амінь...

...Головне, щоб секір-башка і амінь дісталися тому, хто це заслужив.

(С. Заворозко, Павлоград).

3. Микола Азаров, колишній Прем'єр-міністр України:

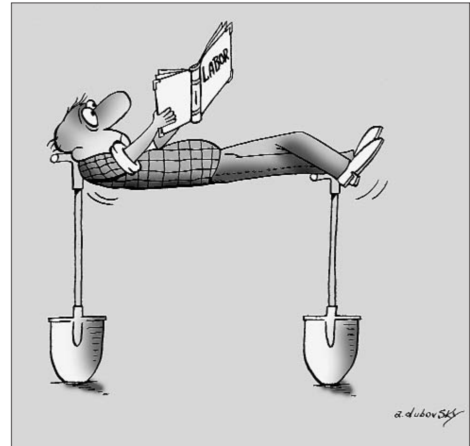

— Я приймав рішення і брав на себе відповідальність в інтересах народу України. І тому можу чесно дивитися в очі кожному громадянину нашої держави, кожному співвітчизнику...

...якого зустріну на австрійській землі, далеко від улюбленої Батьківщини і вдячного народу, готового задушити мене в обіймах.

(В. Копиловська, Сумська область).

4. Дмитро Медведєв, прем'єр-міністр РФ:

— Україна не здатна нормально платити за газ навіть після знижки. Це міняє ситуацію...

...І треба в Україні ввести рубль, а у владу — «Единую Россию».

(Г. Макаренко, Житомир).

5. Геннадій Кернес, міський голова Харкова:

— Кличко хороший спортсмен, але недалекий політик. Я запрошую його приїхати в Харків і позмагатися...

...у красномовстві з місцевими златоустами на танках «Оплот».

(І. Заречняк, Київ).

А тепер, як завше, нова блискуча п'ятірка фраз, яка, без перебільшення, струсонула світ. Отже:

1. Віталій Чуркін, посол Росії при ООН (про Україну):

— При владі перебувають дуже потужні праві сили, які ненавидять усе російське. Їхні ідеали — БЕндера і ШуШКевич...

2. Володимир Путін, президент РФ:

— І нехай хоть з українських військових спробує стріляти в своїх людей, російські військові стоятимуть позаду людей, не попереду, а позаду...

3. Ангела Меркель, канцлер Німеччини:

— Я не впевнена, чи зберіг пан Путін зв'язок із реальністю. Він перебуває в іншому світі.

4. Віктор Янукович, колишній Президент України:

— Я живий, мене не відлучали від посади в порядку імпічменту... Я нікуди не втікав із країни...

5. Михайло Добкін, колишній голова Харківської ОДА:

— Буду заарештованим балотуватися у Президенти...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА та Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34475

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»